అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

మార్చి 2022

సాధన ప్రాథమిక పాఠ్యపుస్తకం

భాగం - 2

విషయ సూచిక

శ్రీ అరవిందుల రచనల నుండి

మదర్ సంభాషణలు, రచనల నుండి

దైవమునకు చేతననున్మీలనం చేయుట, స్వభావ
పరివర్తనం అనునది సాధకుని లక్ష్యం - శ్రీఅరవిందులు

ఈ దివ్య కారుణ్య వ్యక్తీకరణమే శ్రీ అరవిందులు.
... వారి కనులలో దానిని చూడగలం.
నిజమే వారి కనులనిండా దివ్యకారుణ్యమే.

శిష్యునితో సంభాషణ, డిసెంబర్ 7, 1966

ఒకే ఒక కేంద్రీయ మోక్ష జ్ఞానం
- నిరంతర ఆంతరిక స్మృతి

విముక్తి కలిగించు ఒకే ఒక కేంద్రీయ జ్ఞానానికి సంబంధించిన దాని నిరంతర ఆంతరిక స్మృతిని ఈ యోగసాధన అభ్యర్థిస్తుంది. ఆ స్మృతిని తీవ్రతరం చేయడానికి, కర్మలలో కూడా నిరంతరం దానిని బయట పెట్టడం కూడా ఉండాలి. అన్నిటా ఉన్నది ఒక్కటే ఆత్మ. ఒకే దైవం సర్వమూ అయి ఉంది, సమస్తమూ దైవంలోనే ఇమిడి ఉంది. అది సర్వమూ దేవమే. అది మినహా ఈ విశ్వంలో మరేమీ లేదు. కర్మ చేయువాని చేతన సమస్త ద్రవ్యముగా అది అయ్యేంతవరకు ఈ తలపు లేదా ఈ నమ్మకమే సమస్తానికి నేపథ్యం. మనం యెంతో శక్తివంతంగా గుర్తుంచుకొనేదేది ఉన్నదో లేక యెంతో నిరవధికంగా ధ్యానించేదేది ఉన్నదో, దాని గంభీర, నిరాటంక దర్శనంగా ప్రగాఢ సర్వాలింగక చేతనగా ఈ విధమైన స్మృతి, తనను తాను క్రియాశీలం చేసుకునే ధ్యానం చివరకు మలుపు దిరుగుతాయి. అచట అకస్మాత్తుగా వాటికి కారణమూ, పోషకుడూ అయిన "తత్"లో సమస్త ప్రత్యేక రూపాలను, ఆకారాలను ఆలింగనం చేసుకొని, వాటిని అతిశయించి ఉండడం జరుగుతుంది. అంతటా విశ్వశక్తి కార్యాలను తన భౌతిక దృష్టి అంత స్థూలంగా, దాని దారిలో ఒక స్పష్టమూ, సజీవమైన దర్శనం లేకుండా ఈ మార్గం తన గమ్యాన్ని చేరుకోదు. తన శిఖరాగ్రాలపై విశ్వాతీతమయిన అతి మానసపు సమక్షంలో నిరంతర జీవనంగా, ఆలోచనగా, సంకల్పంగా, కర్మగా అది ఉద్ధరితమౌతుంది. మనం చూసేది, వినేది ఏదయినా, మనం స్పృశించి గ్రహించగలదేదయినా, దేని ఎరుకనయితే మనం కలిగి ఉంటామో, అదంతా మనం ఆరాధించే, సేవించే "తత్"గా తెలుసుకోవాలి. సంవేదించాలి. సర్వమూ దైవత్వ ప్రతిబింబంగా మారిపోవాలి. ఆతని అధిదేవత ఆవాసస్థలంగా దర్శించాలి, సర్వమూ శాశ్వతుని సర్వవ్యాపకత్వంతో ఆవరించబడినట్లు మారిపోవాలి.

CWSA 23:112-113 (SABCL 20:104-105) — *- శ్రీ అరవిందులు*

మూలానికి సంబంధించిన మార్మికతలు

ప్రశ్న : ఏకైక ఆద్య విశ్వాతీత దివ్యశక్తి అయిన ఆ జగన్మాత అన్ని లోకాలకు పైన (ప్రతిష్ఠితమై) స్థితమై తన శాశ్వతమయిన ఎరుకను, పరమాత్మను నిలుపుకొని ఉంటుంది.

అదే విధంగా పరమాత్మ తన శాశ్వత చైతన్యంలో జగన్మాతను కలిగి ఉంటాడా?

ఆ ప్రశ్నకు తావేలేదు. వారిరువురూ సారత: అభివ్యక్తిపరంగా ఒక్కటే

(5 డిసెంబర్-1968)

ప్రశ్న : అహం తన స్వీయ నిర్మూలనకు అంగీకరించదా?

వ్యక్తిత్వీకరణ కోసమే అహం సృజించబడింది. ఎప్పుడైతే ఆ కార్యం సాధించబడుతుందో అపుడు అహం తన విలీనానికి అంగీకరించడం అరుదేమీ కాదు.

(డిసెంబరు 7-1968)

శ్రీమాతా! మానవులు స్వంతం చేసుకోవడంలో పొందే ఆనందం దేనికి వక్రీకరణ?

ఆనందాన్ని అహంకారికంగా పరిమితీకరించగా తయారైన వక్రీకరణలే సర్వసుఖాలు.

CWSA 16:389 (SABCL 25:20-21)

శ్రీమాత సర్వాన్నీ కేవలం పైనుండి పాలించటవే కాక ఈ త్రిగుణాత్మకమైన అల్ప విశ్వంలోకి ఆమె దిగివస్తుంది. ఇక్కడ వ్యక్తిత్వం లేనివన్నీ, అజ్ఞాన కదలికలతో సహా, అన్నీ ఆచ్ఛాదితమైన శక్తిగా ఉన్న తన రూపము మరియు కుదించబడిన పదార్థంగా ఆమె సృజనలు. ఆమె ప్రకృతి-దేహం, ప్రకృతి-శక్తి, ఎందుకు ఉన్నాయంటే, పరమోన్నతుని మార్మికమయిన రాయబారిగా ఆమెచే నడిపించబడి, అనంతత్వంలోని సాధ్యతలను సఫలం చేయటానికే. ఆమె ఒక మహాత్యాగానికి అంగీకరించి ఈ జీవాత్మ అజ్ఞాన రూపాల ముసుగును ధరించింది. వ్యక్తిగతంగా కూడా ఆమె ఈ అంధకారంలోకి, దేనినయితే సత్యంగా పరివర్తన చేయదలచు కుందో, ఈ మరణంలోకి - దేనిని దివ్యజీవనంగా మలచాలనుకుందో,

ఈ విశ్వపు బాధలు, మొండి దు:ఖం, వ్యధలు వేటినయితే తన పరమోత్కృష్ట ఆనందం యొక్క రూపాంతర పారవశ్యతలో అంతం చేయాలనుకున్నదో అక్కడికి ఆమె ఎంతో క్రిందికి దిగివచ్చింది. తన సంతతిపై మహత్తరమూ గంభీరమయిన వాత్సల్యం కారణంగా ఆమె ఈ అస్పష్టపు ముసుగు వేసుకోవటానికి అంగీకరించింది. ఈ అసత్యము, అంధకార శక్తుల దాడులను, పీడించే వాటి ప్రభావాలను సహించటానికి భూమిపైకి దిగివచ్చింది. జనన ద్వారాలు, మరణం గుండా ప్రయాణించడానికి జన్మ తీసుకుంది. ఈ సృష్టి బాధలనూ, దు:ఖాన్ని, వ్యధలనూ తనపై వేసుకుంది. ఎందుకంటే అపుడే ఈ సృష్టి, వెలుగు, ఆనందం, సత్యం, శాశ్వత జీవనంలోకి ఉద్ధరించబడుతుంది.

CWSA 32:17 (SABL 25:36-38)

నీకు తప్పక ఉండవలసిన మూడు విషయాలు

మీరు పరివర్తన చెందాలనుకుంటే మిమ్మల్ని మీరు శ్రీమాత శక్తి పరిధిలో ఆమె హస్తాలలో ఉంచుకోండి. ఏ విధమైన ఫిర్యాదులు, అభ్యంతరాలు లేకుండా మీలో ఆమె పనిని అవరోధం లేకుండా చెయ్యనివ్వండి. మీరు మూడు గుణాలను కలిగి ఉండాలి. చేతన, ఎరుక, నమనీయత దాపరికం లేని సమర్పణ. మీ మనసులో, ఆత్మలో, హృదయంలో, మీ శరీరపు కణాలలో చైతన్యాన్ని కలిగి ఉండాలి. మీ అస్పష్టతలో, అచేతనమైన భాగాలలో, కదలికలలో కూడా ఆమె పనిచేయగలిగినప్పటికీ, అది మీరు మెలకువగా ఉండి సజీవమైన అనుబంధాన్ని కలిగి ఉండినపుడు ఉన్నట్లుగా ఉండదు. మీ ప్రకృతి స్వభావం ఆమె స్పర్శకు స్పందించాలి. అజ్ఞాన మనసు ప్రశ్నించినట్లుగా ప్రశ్నించకూడదు. జ్ఞానోదయానికి, మార్పుకు అనుమానాలు, వాదనలు శత్రువుల లాంటివి. మనిషిలో ప్రాణిక చేతన వత్తిడి చేసి తన కార్యకలాపాలపై పట్టుపట్టి, ప్రతి దివ్యసంకల్పాన్ని తన మొండికోర్కెలతో, చెడు సంకల్పాలతో నిరోధిస్తుంది. నిర్వీర్యత, జడత, తమస్సులో కూరుకు పోయిన మానవుని భౌతిక చేతన, అంధకారంలో తన భోగాల అల్పత్వానికి అంటిపెట్టుకొని, అర్థంలేని తన నిత్యకృత్యాలను, సోమరితనాన్ని, మొద్దు నిద్రను భంగపరిచే ప్రతి దివ్యస్పర్శను ప్రతిఘటిస్తూ పెడబొబ్బలు పెడుతుంది. మీ బాహ్య, అంతర వ్యక్తిత్వాన్ని అరమరికలు లేకుండా సమర్పణ

చేసినపుడు మీ ప్రకృతి స్వభావం అన్ని అంగాలలోకి ఈ నమనీయత కొనిరాబడుతుంది. నిరంతరం జ్ఞానం, వెలుగు, శక్తి, సౌందర్యం, సామరస్యతలకు ఉన్మీలనమై ఉండటం వలన సర్వత్రా చైతన్యం మేల్కొని పైనుండి పరిపూర్ణత క్రిందికి ప్రవహిస్తుంది. చివరికి దేహం కూడా మేల్కొని తన చేతనను అతిమానస ఉన్నత చైతన్యానికి ఏమాత్రం తీసిపోకుండా దానితో ఏకమై తన శక్తులు పైనుండి, క్రిందనుండి, చుట్టుపక్కలనుండి చొచ్చుకొని రావటాన్ని అనుభూతి చెంది ఒక పరమోన్నత ప్రేమ, ఆనందాలకు పరవశిస్తుంది.

CWM 32:17 (SABCL 25:36-38) — *- శ్రీ అరవిందులు*

వేగవంతము, విశాలతమము, మహనీయ మార్గము గీతలో ప్రకటించబడినది

ఇది చాలా విశిష్టమైన, విస్తృతమైన, వేగంగా పోగల మార్గం. మానవాత్మను సంబోధిస్తూ భగవానుడు (గీత **12, 8-12** శ్లోకాల్లో) పలుకుతాడు : నాపైనే - నాలో నీ మనస్సు సేదతీరనీ! నీ అవగాహన మొత్తం నాలో వసతి పొందనీ; నానుండే వెలువడుతున్న వీటిని దివ్యప్రేమ, సంకల్పం, జ్ఞానమయ దివ్యాగ్నిలో స్నానమాడించి, నాదాకా లేవనెత్తుతాను. సందేహించకు. ఈ మర్త్య అస్తిత్వానికి అతీతంగా నీవు నాలోనే వసిస్తావు. శాశ్వతప్రేమ, సంకల్పం, జ్ఞానకాంతి, శక్తి, కాంక్ష, ఆవేశపూరిత అమృతాత్మను ఈ పరిమితం చేసే పార్థివ స్వభావ సంకెల పట్టి ఉంచలేదు.

సందేహం లేదు, ఈ మార్గంలో కూడా చాలా కష్టాలున్నాయి. ఎందుకంటే నిమ్న స్వభావం, దాని బలంతో లేదా నిస్తేజంగా క్రిందికంటూ లాక్కుపోయే ఆకర్షణతో ఉంటుంది, అది పైపైకి లేవాలనే రెక్కలకు అడ్డుపడుతూ, ఊర్ధ్వ ఆనంద పరవశతకు, ఉన్నత గమనానికి విరుద్ధంగా పోరుసల్పుతూ ఎదురు తిరుగుతుంది. దివ్యచేతన మొదట్లో గొప్ప ఆశ్చర్యకర సందర్భాల్లో లేదా నిశ్చలమైన, దివ్యమైన సమయాల్లో కనుగొనబడినా కూడా ఒక్కసారిగా పూర్తిగా చిక్కించుకోబడలేదు లేక సంకల్పానుసారంగా పిలిస్తే వచ్చేటట్లు చేసుకోబడలేదు. వైయక్తిక చేతనను స్థిరంగా, నిలకడగా దైవంలోనే నిలుపుకోలేని ఒక అశక్తత తరచుగా మనలో ఉంటూనే ఉంటుంది; వెలుగు నుండి

బహిష్కృతమైన సుదీర్ఘ రాత్రులుంటాయి, వైఫల్యం, సంశయం తిరుగుబాటుతో కూడిన సమయాలుంటాయి. కాని ఐక్యతకు చెందిన అభ్యాసం ద్వారా అనుభవాన్ని నిరంతరం పునరావృతం చేసుకోవడం ద్వారా ఆ సర్వోన్నత అధ్యాత్మ ఈ జీవునిలో ఎదుగుతూ, స్వభావాన్ని శాశ్వతంగా తన పరం చేసుకొంటుంది.

మనసుకున్న బహిర్ముఖ గమన ప్రవృత్తిలోని మొండితనం, బలం వల్ల ఇది కూడా చాలా కష్టమనిపిస్తుందా? అప్పుడు ఒక తేలికైన మార్గముంది, కర్మ ప్రభువు కొరకే సర్వకర్మలూ చేయాలి, దానితో బాహ్యం వైపుకు మనసు చేసే ప్రతి గమనం జీవునిలోని ఆంతరిక సత్యంతో మమేకమౌతుంది. మరల వెనుకకు శాశ్వత యధార్థ గమనంలో దాని మూలస్థానంతో అనుసంధానింప బడుతుంది. అప్పుడు పురుషోత్తముని సన్నిధి సహజ మానవుణ్ణి నింపివేసే వరకూ అతడిలో ఎదుగుతుంది, ఒక అధిదేవతగా, ఒక అధ్యాత్మగా మారుతుంది; జీవితం సర్వం ఒక నిరంతర దైవస్మరణగా అవుతుంది. పరిపూర్ణత కూడా వర్థిల్లి మానవ అంతరాత్మ సర్వ అస్తిత్వం పరమ సత్‌తో మేళవించుకుపోతుంది.

కాని ఈ నిరంతర దైవస్మరణ, మన కార్యాలను ఆయన వరకూ ఉద్ధరించుకోవడం, ఈ పరిమిత మనోబలానికి ఆవలిదిగా అనుభవేద్యం కావచ్చు. ఎందుకంటే దాని విస్మృత స్థితిలో అది చర్య వైపుకు మళ్ళుతుంది. దానికి బాహ్యంగా ఉన్న వస్తువులవైపుకు పోతుంది. లోపలికి చూచుకోవడాన్ని ప్రతి కదలికనూ ఆధ్యాత్మ దివ్య బలిపీఠంపై అర్పించడాన్ని విస్మరిస్తుంది. అప్పుడు కర్తవ్యం - చేసే పనిలో నిమ్న ప్రవృత్తిని నియంత్రించుకోవడం, ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా కర్మలు చేయడం. ఇక సమస్త ఫలాన్ని త్యాగం చేయాలి. కర్మను నడిపించే శక్తికే వదిలిపెట్టాలి, స్వభావంపై అది విధించే పనినే చేయాలి. ఎందుకంటే ఈ సాధనంతోనే చాలా స్థిరంగా, చాలా సులువుగా అడ్డంకులన్నీ అదృశ్యమైపోతాయి; దానితో మనస్సు స్వేచ్ఛగా పరమాత్మ స్మరణకు వదిలివేయబడుతుంది, దివ్యచేతనా పూరితమైన స్వతంత్రతలో తనను తాను సుస్థిరం చేసుకొంటుంది. ఇక్కడ గీత వివిధ శక్తుల ప్రవర్ధమాన కొలమానాన్ని అందిస్తుంది. నిష్కామ కర్మ యోగానికి కర్మ కౌశలాన్ని కేటాయిస్తుంది. అభ్యాసం, ఒక విధానాన్ని అభ్యసించడం,

ప్రయత్నాన్ని, అనుభవాన్ని పునరావృతం చేయడం అనేది ఒక గొప్ప శక్తివంతమైన అంశం; కాని దీనికంటే ఉత్తమమైనది జ్ఞానం, విషయాదులకు వెనుకనున్న సత్యం వైపుకు విజయవంతంగా దేదీప్యమానంగా విచారణను మళ్ళించడం ఈ చింతనా జ్ఞానం కూడా సత్యంపై ఒకానొక నిశ్శబ్ద సంపూర్ణ ఏకాగ్రతతోనే రాణిస్తుంది. తద్వారా చేతనకూడా దానిలోనే తుదకు వసిస్తుంది, దానితో పాటే సర్వదా ఒకటై ఉండిపోతుంది. ఇంకా మిక్కిలి శక్తివంతమైనది. తాను చేసే కర్మల ఫలితాన్ని త్యాగం చేయడం, ఎందుకంటే అది వెంటనే అలజడికి సంబంధించిన కారణాలనన్నింటినీ నాశనం చేసి పారేస్తుంది. దానం తటదే ఆంతరిక నిశ్చలతను, శాంతిని తెచ్చి పదిలం చేస్తుంది, నిశ్చలత, శాంతియే పునాది, దానిపై తక్కినదంతా శాంతిమయ శక్తి అధీనంలో పరిపూర్ణమూ, సురక్షితమూ అవ్వగలదు. అప్పుడు చేతన కూడా సునాయాసంగా, సంతోషంగా దానికదిగా దైవంలో సుస్థిరమై పరిపూర్ణతలో అవిచలితంగా ఉద్గమిస్తుంది. అప్పుడు జ్ఞాన, భక్తి సంకల్పాలు కూడా చెక్కుచెదరని నిశ్చలతా మృత్తిక నుండి వాటి శిఖరాలను శాశ్వత గగనతలానికి లేవనెత్తుకొంటాయి.

CWM 19:402-03 (SABCL 13:388-89) - *శ్రీ అరవిందులు*

రూపాంతరీకరించు మూడు ఆంతరిక చలనాలు

అంతర్గత కేంద్రంలో విప్లవం సాధించాలన్నా, నూతన రూపాంతరీకరణ రావాలన్నా మూడు నియమాలు అత్యంత అవసరం. కాని ఇవి కలిసి ఒకటిగా ఉన్నపుడే అది సాధ్యపడుతుంది. అవి విడివిడిగా ఫలితాన్ని సాధించలేవు. కలసి ఒకటిగా పనిచేస్తేనే విప్లవాత్మకమైన రూపాంతరీకరణ సాధ్యపడుతుంది. అప్పుడే సముద్ధరణ పూర్తిగా నెరవేరుతుంది.

"జీవితం కోర్కెల సాధనకు కారణభూతమైనది" అనేది మొదటిది అని గ్రహించాలి. అందువల్ల "ఆకాంక్ష" అనేది ఆత్మకు కేంద్రస్థానంలో ఉంటుంది. జీవితం ఎలా సాగాలన్నా ఇదే ప్రేరకం అవుతుంది. ఇది జీవితంలోని సమస్యల వలయాన్నీ, అస్థిరమైన, అజ్ఞాత పూరితమైన బాధలను కూడా విచ్ఛిన్నం చేస్తుంది.

ఇక దివ్యజీవనం సాధించాలంటే కోరికలను పూర్తిగా అంతమొందించాలి. వాటి స్థానంలో సుస్థిరమైన పరిశుద్ధమైన చలనశీలతను ప్రతిష్ఠించాలి. అప్పుడే

క్లేశభూయిష్టమైన ఆత్మ స్థానంలో శాంతియుత, దృఢతర సంతోషం నెలకొంటుంది. వ్యక్తిలోని 'చైత్యపురుషుడు' అప్పుడే వికసిస్తాడు. ఇక దివ్యస్ఫూర్తి జీవశక్తిగా వెలువడి అజ్ఞాత పూరిత స్పందనలను, అస్పష్ట మార్గగమనాన్ని విడచి దివ్యత్వ దిశగా పయనించగలదు.

ఇంతేకాదు. మనోమయ, ప్రాణమయ స్పందనలు చైత్యపురుషుని ఆవిర్భావానికి తోడ్పడే ఉపకరణాలుగానే ఉండాలి. చైత్యపురుషుడు దివ్యమార్గానికి దారిచూపే మార్గదర్శిగానే ఉండాలి.

చివరగా అహంను సంతృప్తిపరచే విధంగా ఉన్న జీవితం అంతర్థానమై మేలైన ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తిత్వంగా మారాలి. అట్టి ఉనికియే జీవితానికి కేంద్రం. జీవితము భువిపైనే దివ్యత్వాన్ని సంపూర్ణంగా ప్రతిఫలించే విధంగాను, దివ్యశక్తిని అంతరంగంలో మేల్కొలిపే నమ్మకమైన సాధనంగాను తయారుకావాలి.

CWM 23:176-77 (SABCL20:166) - *శ్రీ అరవిందులు*

అనృత అంతరాత్మ, యథార్థ అంతరాత్మ

మానవుని ముంగిట ప్రాణికోద్రేకం ఎదురౌతుంది. అది జంతు స్వభావంలాంటిదే! అది పెరిగి, పెరిగి 'అహంకారిత ఉద్రేకంగా' మారిపోతుంది. అంధ సహజాతం వలన ఏర్పడిన ప్రేమ దానిని శాసిస్తుంది. జీవితంలో ఉండే విభిన్న అసంపూర్ణతలు, వక్రమార్గాలు, నీచమైన భ్రష్టత్వాలు ఈ విధంగానే సంక్రమిస్తాయి. హృదయం ప్రలోభాలకు, కామవాంఛలకు గురియౌతుంది. కోపతాపాలు ప్రారంభం అవుతాయి. దురాశ, అల్పబుద్ధులు రావటం వలన జీవితం అస్పష్టశక్తిగా మారి, ప్రతి ఉద్రేకానికి బానిసగా మారుతుంది. వీటి కలయికయే అసత్య కామన.

హేతుబద్ధత ఇటువంటి స్థితిని తిరస్కరిస్తుంది. లేదా అదుపులో ఉంచాల్సిన అవసరాన్ని గ్రహిస్తుంది. కాని, ఈ నియంత్రణ కాని, 'అదుపు' కాని, అస్పష్టంగానూ, మోసపూరితంగానూ మారే అవకాశం ఉంది. అర్థంకాని అంతరంగ కుహరంలోని వెలుగులో సత్యాత్మ దాగి యుంటుంది. అక్కడికి దివ్యప్రకాశం ప్రవేశిస్తుంది. అదియే మన ఆత్మ. దాని శాశ్వత అంతర్గత ఉనికిని ఎవరూ గుర్తించలేరు. అందరికీ ఆత్మలు ఉన్నా, కేవలం కొద్దిమందికే ఆ సత్యం తెలుస్తుంది. అది నేరుగా వారికే కనబడుతుంది.

అక్కడ ప్రతిష్ఠితమై యుండేది దివ్య తేజస్సు దీపకళిక. మనకు సహజంగా సంక్రమించే అస్పష్ట భౌతికాన్ని నిలపియుంచేది అదే! దాని ఆధారంగానే చైత్యపురుషుడు వృద్ధిచెందగలడు. అదే మనలోని పరిపూర్ణ ఆత్మ, నిజమైన వ్యక్తి.

ఈ విధంగా చైత్యపురుషుడు అభివృద్ధి చెంది, హృదయంలో దివ్యత్వం స్పృశించగా, వ్యక్తి మరింతగా తన ఆత్మ స్వభావాన్ని అర్థంచేసుకోవడం ప్రారంభిస్తాడు. ఇక బాహ్య పాశవికత క్రమంగా కనుమరుగై, దివ్యత్వం స్పందనలు, చైతన్యము దివ్యత్వ దిశగా రూపొందుతాయి.

CWSA 23:150 - *శ్రీ అరవిందులు*

సాధన ప్రాథమిక తార్కికాధారం

సహేతుకతయే సాధనలో ప్రాథమికమైనది. ఇక్కడ రెండు విషయాలు గుర్తుంచుకోవాలి. ఒకటి హృదయ కుహరాన్ని తెరచియుంచటం. రెండు అదే విధంగా మనో కేంద్రాన్ని కూడా తెరచియుంచడం. అప్పుడు అవి వాటి పరిధిని దాటి బయటకు వెళ్ళగలవు. హృదయం తెరచియుంటే చైత్యపురుషుని గుర్తించవచ్చు. మనోమయ కేంద్రం విచ్చుకుంటే ఊర్ధ్వచేతన అందుబాటులోనికి వస్తుంది. ఈ రెండింటి అనుబంధం 'సిద్ధి'కి మూలసూత్రం.

మొదట హృదయంకోసం విప్పారుతుంది. ఇక దివ్యత్వం భూమిమీదకు దిగిరావటం, ప్రకృతి మొత్తాన్ని నడిపించడం జరుగుతుంది. ఆకాంక్ష, ప్రేమ, భక్తిభావము, ప్రార్థన, సమర్పణా భావము అనేవి ఈ రకమైన సాధనకు ఆధారాలు.

ఇతర కోరికలనుండి మనం దూరంగా ఉండాల్సిందే! తదనంతర ఉన్మీలనం జరగాలంటే మనోచేతన కేంద్రీకృతం కావాలి. క్రమంగా దానిని కూడా దాటాలి. దివ్యత్వం, భూవాతావరణం లోనికి రావాలనే ఆకాంక్ష వలన దివ్యశక్తి, దివ్యతేజస్సు, దివ్యజ్ఞానము, దివ్యానందము మనలో ప్రవేశిస్తాయి. అదే శక్తి, అదే ప్రశాంతత.

CWSA 30:320 - *శ్రీ అరవిందులు*

చైత్య పురుషోన్మీలనం

మనిషి ఎక్కువగా బాహ్య, మనో, ప్రాణ, శరీరాలలోనే జీవిస్తూ ఉంటాడు. కాని అతనిలో మరింత ఎక్కువైన సంభావ్యతలతో అంతరంగ అస్తిత్వమూ ఉంది. దానికి అతడు మేల్కొనాలి - ఏలననగా, అతడు ఇప్పుడు దానినుంచి చాలా పరిమిత ప్రభావాన్ని మాత్రమే అందుకుంటున్నాడు. అది అతనిని మహత్తరమైన సౌందర్యము, సామరస్యత, ఆధిపత్యశక్తి, జ్ఞానముల నిరంతర అన్వేషణలోకి పురిగొల్పుతుంది. అలాచేయడం మూలంగా అతడు అతనిలోని నిజమైన అంతరాత్మను కనుగొంటాడు. అది బాహ్య మనో, ప్రాణ, భౌతిక మూలకాలతో కలగలిసిపోయిన మిశ్రమం కాదు. కాని వాటి వెనుకనున్న ఏదో ఒక మహావాస్తవికత. ఒక్కటే అయిన దివ్యాగ్నిలోని నిప్పురవ్వ. అతడు తన అంతరాత్మలో జీవించడం నేర్చుకోవాలి. దాని వల్ల పరిశుద్ధుడై అతడు తక్కిన తన ప్రకృతినంతా దాని ప్రేరణతో దివ్యసత్యం వైపుకు అమర్చాలి. దాని తరువాత ఒక ఊర్ధ్వోన్మీలనమూ, ఇంకా దివ్యసత్యపు ఉన్నతోన్నత ధర్మం అవతరణా కొనసాగగలదు.

CWSA 35:548 (SABCL 26:96)

ఈ యోగంలోని ప్రాథమిక సాక్షాత్కారాలు :

1. అంతరాత్మిక పరివర్తన : దాని ఫలితంగా హృదయ సంపూర్ణ అంకితభావమే ప్రధానోద్దేశమైపోయి, తలపుల, జీవితపు చర్యల పరిపాలకుడు నిరంతరంగా దివ్యమాత సంయోగంలోను, ఆమె దివ్య సన్నిధిలోను ఉండగలగడం.

2. మహోన్నత చేతన దివ్యప్రశాంతతత, దివ్య ఆధిపత్య శక్తి దివ్య ప్రకాశము మొదలైనవి శిరస్సు, హృదయం ద్వారా మొత్తం అస్తిత్వంలోకి అవతరించి, శరీరకణాలనన్నింటిని ఆక్రమించుకొనటం.

3. ప్రతి ఒక్క చోటా అనంతంగా ఆ ఏకైకుని, దైవాన్ని, దివ్యమాతను గ్రహించడం ఆ అనంత చైతన్యంలో నివసించటం.

CWSA 30:319 (SABCL 24:1091)

మనలోని అంతరాత్మిక అంశ దైవం నుండి వచ్చినది. అది దైవంతో సంపర్కంలో ఉంటుంది. దాని మూలంలో అది దివ్య సంభావ్యత లతో నిండిన సృజనాత్మక కేంద్రం. అది ఈ నిమ్న అభివ్యక్తతలైన మనో, ప్రాణ, శరీరాల త్రిపుటికి దన్నుగా ఉంటుంది. ఈ దివ్యమూలకం అన్ని జీవ

అస్తిత్వాలలోనూ ఉంటుంది. కాని అది సాధారణ చేతనకు వెనుకగా దాగి స్థిరంగా ఉంటుంది. అది మొదట అభివృద్ధి చెంది ఉండదు. ఒకవేళ అభివృద్ధి చెందినదైనప్పటికీ ఎల్లప్పుడూ లేదా తరచుగానూ సమ్ముఖంలో (ముందు) ఉండదు. అది ఎంతమటుకు తనకు తాను వ్యక్తీకరించుకొంటుందంటే పనిముట్లలోని అపరిపూర్ణత సమ్మతించినంత వరకు, వాటి సాధనాలు మరియు వాటికున్న పరిమితులతో, అది చేతనలో భగవదనుగ్రహం ద్వారా వృద్ధిపొందుతుంది. తనలో ఒక ఉన్నతోన్నత చలనం ఉన్నప్పుడు ప్రతి ఒక్కసారి అది ఎక్కువైన బలంతో ప్రబలమవుతుంది. చిట్టచివరికి ఒక విధమైన గాఢతరమైన, ఉన్నతోన్నత గమనాల సమీకరణం జరిగినప్పుడు (రాశిగా ఏర్పడినప్పుడు), అప్పుడు చైతన్య వ్యక్తిత్వం అభివృద్ధి చెందుతుంది - దానినే మనం సాధారణంగా అంతరాత్మిక అస్తిత్వం (చైత్యపురుషుడు) అని పిలుస్తాం. ఈ చైత్య పురుషుడే ఎప్పటికీ వాస్తవమైనది. అయినా ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోకి మానవుడు మరలటానికి నిగూఢ హేతువు అదే, సాధనాపథంలో అతడికి అత్యంత సహాయకారి. కాబట్టి యోగంలో మనం దానిని ముందుకు తీసుకురావలసి ఉంది.

CWSA 30:103 (SABCL 23:288)

....చైత్యమందున్నదే అంతరాత్మ లేదా దివ్యాగ్నిలోని రవ్వ. అదే వ్యక్తి పరిణామానికి భూమిపై ఆసరా. చైత్య పురుషుడే అంతరాత్మ - చేతన. అది తనకు తాను వృద్ధిపొందుతూ ఉంటుంది. లేదా మనో, ప్రాణ, శరీరాలు దాని పనిముట్లుగా జన్మనుంచి జన్మకు దైవంతో సంయోగానికి సర్వమూ సిద్ధమయ్యే పర్యంతం జరిగే దాని అభివ్యక్తి.

CWSA 28:113 (SABCL 23:291)

అంతరాత్మీకరణమంటే అర్థం నిమ్న ప్రకృతి మార్పు చెందడం, సరియైన దృష్టిని మనస్సులోకి, సరియైన ప్రేరణను అనుభూతిని ప్రాణికంలోకి, సరియైన గమనాన్ని, అలవాటును భౌతికంలోకి తేవటం - సమస్తమూ దైవం వైపుకు, ప్రేమ, ఆరాధన, భక్తి ఆధారంగా ఉన్నదానినంతటినీ - చిట్టచివరగా, ప్రతి ఒక్కచోటా అన్నింటిలో, అలాగే హృదయంలో దివ్యమాత దర్శనమునూ, ఆమె దివ్యశక్తి అస్తిత్వం మొదలగు వాటన్నింటిలో, విశ్వాసం, ఏకాగ్రత, సమర్పణలో పనిచేస్తున్న భావననూ కలిగి ఉండటం.

CWSA 30:281 (SABCL 24:1093)

అంతరాత్మిక రూపాంతీకరణలో మూడు ప్రధాన విషయాలున్నాయి.

1. మార్మిక అంతరంగ మనస్సు, అంతరంగ ప్రాణికం, అంతరంగ భౌతికముల ఉన్మీలనం. దాని ఫలితంగా ఒక వ్యక్తి బాహ్య మనస్సు, వెనుక ఉన్న మనస్సు ఎరుకను పొందడం.

2. అంతరాత్మిక అస్తిత్వం లేక అంతరాత్మ ఉన్మీలనం, ద్వారా అది ముందుకు వచ్చి, మనో, ప్రాణ, శరీరాలను శాసిస్తూ వాటన్నింటిని దైవం వైపు మరల్చడం.

3. ఆధ్యాత్మిక సత్యానికి నిమ్న అస్తిత్వం మొత్తం ఉన్మీలనం కావటం - ఈ చిట్టచివరి దానిని అంతరాత్మిక - ఆధ్యాత్మిక భాగం మార్పుగా పేర్కొనవచ్చు.

CWSA 30:332 (SABCL 24:1092)

పరిశుద్ధ ఆత్మ పుట్టుక లేనిది, మరణం లేదా పుట్టుక ద్వారా సాగిపోయేది కాదు, పుట్టుకకు లేక శరీర, ప్రాణ, మనస్సులకు లేక అభివ్యక్త మహాప్రకృతులకు స్వతంత్రమైనది. అది వీటికి కట్టుబడి పరిమితమైనది కాదు. వాటిని వహించి, ఆసరాగా ఉన్నప్పటికీ వాటి వల్ల అది ప్రభావితం కాదు. దానికి వ్యతిరిక్తంగా, అంతరాత్మ ఏదో ఒక రీతిలో జీవితంలోకి ప్రవేశించి, మరణం ద్వారా ఒక స్థితినుంచి మరొక స్థితికి సాగిపోతుంది - అది తనకు తాను మరణించనప్పటికీ. కారణం అది శాశ్వతం గనుక. అది భూతలంనుంచి ఇతర తలాలకు, తిరిగి భూ ఉనికికి మరలి వస్తుంది. ఈ విధమైన ప్రగతిశీలమైన పరంపరాక్రమంలో పరిణామం ద్వారా జన్మనుంచి జన్మకు పయనిస్తుంది. మానవ స్థితి వరకు అది అలా కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. దాని ద్వారా పరిణమించి తనకు తాను ఒక అస్తిత్వం అవుతుంది. దానిని మనం చైత్య పురుష అంటాం. ఈ అస్తిత్వం పరిణామానికి దన్నుగా ఉంటూ, ఒక భౌతిక, ప్రాణిక, మానసిక మానవ చేతనను ప్రపంచానుభవం కోసం దాని పనిముట్లుగా అభివృద్ధి చేస్తుంది. అది ముసుగు వేసుకున్నదై అపరిపూర్ణంగా ఉంటుంది, కాని వృద్ధిపొందే స్వీయ వ్యక్తీకరణతో ఉంటుంది. ఇదంతా అది ముసుగు వెనుకనుంచి చేస్తుంది. కేవలం అపరిపూర్ణమైన పనిముట్లతో కూడిన అస్తిత్వం అనుమతించినంత వరకు అది తన దివ్యాత్మకు సంబంధించినదేనినో ఒక దానిని ప్రకటిస్తుంది. దానికి ముసుగు వెనుకనుంచి సామర్థ్యంతో బయటకు రావడానికి సంసిద్ధమవగలిగే ఒకానొక

సమయం ఆసన్నమవుతుంది. అది ఆదేశాన్నందుకున్నదై, తనకు సాధనమైన ప్రకృతినంతటినీ దివ్యసుసంపన్నత దిశగా మరల్చుతుంది. అసలైన ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి ప్రారంభం ఇదే. ఇప్పుడు అంతరాత్మ తనకు తాను, అభివ్యక్తమైన మానసిక మానవ చేతనకంటే ఒక ఉన్నతోన్నత పరిణామానికి సమర్థంగా ఆయత్తమవుతుంది. అది మానసికం నుంచి ఆధ్యాత్మికతకు, ఇంకా క్రమానుగతమైన ఆధ్యాత్మికత ద్వారా అతిమానస స్థాయికి వెళ్ళగలుగుతుంది.

CWSA 30:536-37 (SABCL 23:438-39)

చైత్య పురుష మిగిలిన వాటన్నింటికీ వెనుకగా స్థిరంగా ఉంటుంది. దాని క్రియాశక్తి అసలైన అంతరాత్మ శక్తి. కాని అది ముందుకు బాహ్యంలోకి రావటం జరిగితే, అది తక్కిన వాటన్నింటినీ ముంచెత్తగలుగుతుంది. మనో, ప్రాణ, భౌతిక చేతనలు దాని ముద్రను (లక్షణాన్ని) తీసుకోగలిగినవై, దాని ప్రభావంతో పరివర్తన చెందగలుగుతాయి. ఉచితమైన రీతిలో ప్రకృతి అభివృద్ధి చెందినప్పుడు, మనసులో అంతరాత్మ సంబంధమైనది, ప్రాణికంలో అంతరాత్మ సంబంధమైనది, భౌతికంలో అంతరాత్మ సంబంధమైనది ఉంటుంది. అది ఆ విధంగా అక్కడ బలం కలిగినదై, ఉన్నప్పుడే ఎవరినైనా మనం అతడు అంతరాత్మ కలిగి యున్నాడని అనగలుగుతాం. కాని కొందరుంటారు, వారిలో ఈ మూలకం ఎంతగా లేకుండా ఉంటుందంటే, అసలు వారికి అంతరాత్మ ఉన్నదని నమ్మటానికి మనం మన విశ్వాసమును ప్రయోగించవలసి ఉంటుంది. చైత్య పురుష కేంద్రం భావోద్వేగ అస్తిత్వ కేంద్రం వెనుక ఉంటుంది. భావోద్వేగమే క్రియాశీలంగా అంతరాత్మకు అత్యంత సమీపంలో ఉంటుంది, కనుక అధికశాతం మనుషులలో భావోద్వేగకేంద్రం ద్వారానే అంతరాత్మను చాలా తేలికగా చేరగలగడం వారికి సాధ్యమవుతుంది. అంతరాత్మీకీకరణమైన భావోద్వేగం ద్వారానే అది అత్యంత తేలికగా వ్యక్తీకరించబడుతుంది. కాబట్టి చాలామంది ఒక దానిని మరొక దానిగా పొరపాటుబడతారు. కాని వాటి రెండింటి మధ్య ఆకాశానికీ, భూమికీ ఉన్నంత తారతమ్యం ఉంది. సాధారణంగా భావోద్వేగాలు వాటి లక్షణంతో ప్రాణికానికే చెంది ఉంటాయి కాని అంతరాత్మిక ప్రకృతిలో భాగం కావు.

CWSA 28:188-89 (SABCL 23:339)

.... నీవు తెలుసుకోవలసిన అత్యంత ముఖ్యమైన విషయం హృదయంలో అంతరాత్మికాగ్నిని అభివృద్ధి చేసుకోవటం, సాధనకు నాయకుడుగా చైత్య పురుష ముందుకు రావాలని ఆకాంక్షించటం. ఆ విధంగా అంతరాత్మ చేస్తే, నీవు అంటూ ఉండే ఆ "శోధించబడని అహంకార గ్రంథులను (ముడులను)" అది నీకు చూపించి, వాటిని సడలించటం లేదా చైత్యాగ్నిలో జ్వలింపచేయడం చేస్తుంది. అంతరాత్మికాభివృద్ధి, మనో, ప్రాణ, భౌతిక చేతనలలో అంతరాత్మిక పరివర్తన అనేది అత్యంత ముఖ్యమైన విషయం. ఏలనంటే, భద్రంగా, సులభంగా ఉన్నతోన్నత అంతరాత్మిక అవతరణనూ, ఆధ్యాత్మిక పరివర్తననూ చేసేది అదే కనుక. అదిలేనిదే అతిమానసమనేది తప్పకుండా ఎల్లప్పుడూ బహుదూరంలోని అందని ద్రాక్షపండులాగానే ఉంటుంది.

CWSA 30:381 (SABCL 24:1095)

పవిత్రత, నిరాడంబరమైన చిత్తశుద్ధి, ఎటువంటి నటనా మరియు హక్కుభుక్తంగా కోరడాలూ లేనటువంటి స్వార్థాహంకార రహితమై ఎటువంటి కలగలపులేని స్వీయ-సమర్పణ అనేవి అంతరాత్మిక అస్తిత్వ సంపూర్ణ ఉన్మీలనకు నిబంధనలు.

CWSA 30:349 (SABCL 24:1099)

భక్తి (ఆరాధన) మరియు ఎక్కువెక్కువగా సంపూర్ణ అంతరంగ సమర్పణ అనేవి చైత్యోన్మీలనకు అత్యుత్తమ మార్గం.

CWSA 30:352 (SABCL 24:1132)

సూటైన చైత్య కేంద్ర ఉన్మీలన చాలా తేలికైనదే, ఎప్పుడంటే, కేవలం స్వార్థాహంకార - కేంద్రకానికి సంబంధించినదంతా బాగా ఎక్కువగా తక్కువైపోవడంతో పాటుగా, దివ్యజననియందు ప్రబలమైన భక్తి కూడా ఉన్నప్పుడు. ఒక ఆధ్యాత్మిక వినమ్రత, సమర్పణ భావన, ఆశ్రయించి ఉండటం (శరణాగతి) అనేవి ఆవశ్యక విషయాలు.

CWSA 30:352 (SABCL 24:1132)

.... ఆమె వర్ణించింది కచ్చితంగా సరైన ధ్యానంలో అనుభూతి పొందిన స్థితి - ఒక అంతరంగ విశ్రాంత స్థితి, అమిత శ్రమ లేని, ప్రశాంతమైన ఉన్మీలనం, ఆతురత లేదా తెగింపుతో తన వైపుకు గుంజుకోవటమనేది లేకపోవటం, దివ్యశక్తి క్రియాకలాపానికి సామరస్యతా పూర్వకంగా తనను

తాను అర్పించుకోవటం, అటువంటి ఆ ప్రశాంతతలో దివ్యశక్తి పనిచేస్తున్న దనే భావన, ఎటువంటి వ్యాకులతలతోనూ జోక్యం చేసుకోకుండా ఒక విశ్రాంతిపూర్వక దృఢనమ్మకంతో అది పనిచేయటానికి సమ్మతినివ్వటం. నీకు, 'ఆ అనుభవం లేదా?' అని ఆమె నిన్నడిగినప్పుడు నీవు 'ఉన్నదనీ', 'బాగానే తెలుసుననీ' చెప్పావు. ఇప్పుడు ఆ స్థితే అంతరాత్మిక ఉన్మీలనకు ఆరంభం.

CWSA 30:221-222 (SABCL 24:1360)

నీ సాధన ఇంకా ఎక్కువగా మానసికంలోనే ఉంది. కాబట్టే ప్రయాసగానూ, నెమ్మదిగానూ ఉంటున్నది. అంతరాత్మిక ఉన్మీలనమే దానిని ఇంకా సంతృప్తికరంగా చేయడంతోపాటుగా శీఘ్రపురోగతినీ సాధ్యం చేస్తుంది.

CWSA 30:347 (SABCL 24:1109) *- శ్రీ అరవిందులు*

దైనందిన అభ్యాసానికి మార్గదర్శకత

నీవు పనిచేస్తున్న సమయంలో దైవాన్ని స్మరించకపోవడం అనేది పెద్దగా పట్టింపులేదు. ప్రస్తుతానికి పని ప్రారంభించేటప్పుడు తలచుకోవటం, అంకితం చేయడం అలాగే ముగించేటప్పుడు, ధన్యవాదాలు తెలపడం అనేవి తగినంతగా ఉండాలి. లేకపోతే కనీసం విరామం వచ్చినప్పుడైనా తలుచుకోవాలి. వ్యక్తులు పనిచేసే సమయంలో అన్ని సమయాలలో గుర్తుంచుకున్నప్పుడు (అది చేయవచ్చు) సాధారణంగా వారి మనస్సుల వెనుక భాగంలో అది ఉంటుంది లేదా ద్వంద్వ ఆలోచనలు సృష్టించబడతాయి. ద్వివిధ ఆలోచన, లేక ద్వివిధ చేతన, ఒకటి ముందుండి పనిచేస్తుంది, ఇంకోటి వాళ్ళ లోలోపల సాక్షిగా ఉండి గుర్తుంచుకొంటుంది. చాలాకాలంగా నాది ఇంకో మార్గం ఉంది. ఒక స్థితిలో పనులు వాటంతట అవే స్వయంగా జరిగిపోతాయి. వ్యక్తిగత ఆలోచన ప్రమేయం లేకుండా లేదా మానసిక చర్య లేకుండా జరిగిపోతుంది. అదే సమయంలో దైవంలో చైతన్యం మౌనంగా ఉంటుంది. ఒక సరళమైన నిరంతర ఆకాంక్ష, సమర్పణా సంకల్పాలతో చేసే ప్రయత్నం వల్ల పెద్దగా అది రాదు, లేదా బాహ్య అస్తిత్వంనుండి అంతర అస్తిత్వాన్ని వేరు చేస్తూ చేసే ప్రయత్నం వల్ల గాని జరుగదు.

పనిచేయడానికి ఆకాంక్ష మరియు అంకితమైన సంకల్పంతో ఒక గొప్ప దివ్యక్రియా శక్తిని పిలిస్తే అది రావడానికి కొంతమందిలో చాలా యెక్కువ కాలం పట్టినప్పటికీ ఆ పద్ధతి గొప్ప ఫలితాలను తీసుకువస్తుంది. సాధన గొప్ప రహస్యం ఇదే! కేవలం బుద్ధి ప్రయత్నంతో అన్ని పనులు చేయడం కాకుండా వెనక ఉన్న శక్తితో పనులు ఎలా చేయించాలి అన్నది తెలుసుకోవాలి. బుద్ధి ప్రయత్నం అనవసరమని అలాగే దానికి ఎటువంటి ఫలితం ఉండదని చెప్పడం నా ఉద్దేశ్యం కాదు. ప్రతీదానినీ తనకు తానుగా చేద్దామని బుద్ధి ప్రయత్నిస్తే అది అందరికీ, ఆధ్యాత్మిక అతిబలాఢ్యులకు తప్ప పెద్ద శ్రమతో కూడిన కృషిగా తయారవుతుంది. మరో పద్ధతి కోరదగినది, దగ్గరదారి అని చెప్పడం కూడా నా ఉద్దేశ్యం కాదు. నేను చెప్పినట్లుగా ఫలితం చాలా ఎక్కువ సమయం తీసుకోవచ్చు. సాధన ప్రతి పద్ధతిలో ఓర్పు మరియు దృఢమైన తీర్మానం అనేవి చాలా అవసరం.

బలవంతులకు బలం అనేది సరైనదే కానీ ఆకాంక్ష, దానికి సమాధానం చెప్పే దివ్యకృప అనేవి మాత్రం పూర్తిగా అపోహలు కావు; అవి ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో గొప్ప సత్యాలు. జకౌూా 29:215 (శ్రూదీజూ 23:529-30)

అన్ని పనులు కూడా చాలా నిశ్శబ్దంగా లోపలినుండి చేయాలి - పనిచేయడం, మాట్లాడడం, చదవడం, రాయడం ప్రతీదీ నిజమైన చేతనలో భాగంగా చేయాలి. సాధారణ చైతన్యంతో కూడిన ఒక శాంతిలేని కదలికతో చెదరగొట్టబడి ఉండకూడదు.

CWSA 29:254 (SABCL 23:692)

అంతర్గత ఏకాగ్రత సాధనాంశాలు :

1. హృదయంలో చైతన్యాన్ని నిలపడం, అక్కడ ఒక భావన మీద, రూపం లేక దివ్యమాత నామం మీద నీకు ఏది తేలికగా అనిపిస్తే దానిమీద ఏకాగ్రత నిలపడం.

2. హృదయంలో ~~ఈ~~ ఏకాగ్రత వల్ల క్రమంగా, ప్రగతి శీలంగా మనస్సు నిశ్చలత ఏర్పడుతుంది.

3. హృదయంలో దివ్యమాత ఉనికి కొరకు ఒక ఆకాంక్ష, మనసు జీవితం కర్మల నియంత్రణ.

CWSA 29:225 (SABCL 23:533) - *శ్రీ అరవిందులు*

శ్రీ అరవిందులు సాధకుడికి ఇచ్చిన మంత్రరూపంలో ప్రార్థన

ఓమ్ శ్రీ అరొబిందో మీరా
నా మనస్సుని, నా హృదయాన్ని, నా జీవితాన్ని
నీ కాంతికి, నీ ప్రేమకి, నీ శక్తికి తెరువు.
అన్నింటియందు నేను దైవాన్ని దర్శించెదగాక.

CWSA 22:511 (SABCL 26:512)

శ్రీ అరవిందులు ఒక అంతేవాసి అయోమయస్థితిని సరిచేస్తారు.

నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నావు? ఇక్కడ దివ్యమాత సన్నిధిలో, నాకు దగ్గరగా. నువ్వు ఎక్కడికి వెళ్ళుచున్నావు? అంకిత భావం, సేవ ద్వారా దైవంతో ఐక్యం పొందడం వైపు. ఇక్కడ నువ్వు ఏమి చేస్తున్నావు? సేవ, దైవానికి నిన్ను నీవు అర్పించుకొంటున్నావు. దివ్యమాత నీకు రాసినట్లుగా, మిగతా అంతా నీ సరళత, సంపూర్ణత్వంతో నీకు నీవు ఏమి ఇచ్చుకొంటున్నావో, ఏమి సేవ చేస్తావో దాని మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

CWSA 18:182-83 (SABCL 26:512)

నన్ను చూచిన వారు ఇక దు:ఖించరు

సావిత్రి.684

ఇదంతా స్వయంగా ఆయన నుండి ఆయనచే సృష్టించబడింది అని ఒక్క క్షణం కూడా మరచిపోకూడదు. ఆయన ప్రతిదానిలో ఉండటమే కాదు, ఆయనే సర్వం కూడా. వ్యత్యాసాలు అన్నవి కేవలం ప్రకటన, అభివ్యక్తీకరణలో మాత్రమే ఉన్నాయి.

మీరు దీన్ని మరచిపోతే, ప్రతిదీ కోల్పోతారు.

ప్ర : దైవం అన్నింటిలోను ఉంటుందా, చెత్తబుట్టలో కూడా?

విశ్వమంతా దైవస్వరూపమే. కానీ ఈ అభివ్యక్తీకరణ పూర్తిగా తన మూలపు ఎరుకలేని అచేతన స్థితిలో ప్రారంభమయి కొద్ది కొద్దిగా ఈ చైతన్యం వైపు లేస్తుంది.

CWM 15:5

దైవం ఒక్కటి సత్యం - మిగిలినదంతా అసత్యం. దైవం ప్రతిచోటా ఉంటుంది. పాపిలో అయినా సాధువులో అయినా.

7 ఏప్రిల్ 1958

దైవం ఒక్కటే యధార్థం - మిగిలినదంతా భ్రమ. అయినప్పటికీ దైవం ప్రతిచోటా ఉంటుంది. అజ్ఞానిలో అలాగే ఋషిలో కూడా.

8 ఏప్రిల్ 1958

దైవం ఒక్కటే ప్రేమ - మిగిలినదంతా స్వార్థపూరిత భావావేశం. కానీ దైవ ప్రేమ ప్రతిచోటా ప్రతిదానిలో ఉంటుంది.

- 14 ఏప్రిల్ 1958, వైట్ రోజెస్, పుట 39, 1973 *ed.*

దైవం తనని తాను భౌతిక తలంలో అందం ద్వారా, మానసిక తలంలో జ్ఞానం ద్వారా, ప్రాణిక తలంలో శక్తి ద్వారా, అంతరాత్మిక తలంలో ప్రేమ ద్వారా వ్యక్తపరుచుకొంటాడు.

మనం తగినంత పురోగతి సాధించినపుడు, ఈ నాలుగు అంశాలు ప్రేమతో నిండిన, ప్రకాశవంతమైన, శక్తివంతమైన, అందమైనవిగా, అన్నింటినీ కలిగి ఉండి, అన్నింటిలో వ్యాపించి ఒకదానికొకటి ఒకే చైతన్యంతో ఏకమవుతాయని మనం కనుగొంటాము.

విశ్వ నాటకాన్ని సంతృప్తి పరచటానికి మాత్రమే ఈ చైతన్యం అభివ్యక్తీకరణకు గల పరిపరి విధాలుగా లేదా అంశాలుగా విభజించబడుతుంది.

CWM 15:6

అన్ని విషయాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, ప్రపంచం అది ఉన్నట్లుగా అది కనిపించినట్లుగా చూడటం సరికాదు. మానవ మేధస్సు ఈ ప్రపంచం భగవంతుని పొరపాటు అయి ఉంటుందని, ఈ అభివ్యక్తీకరణ లేదా సృష్టి ఖచ్చితంగా కోరిక ఫలితమని నిర్ణయించింది. తనను తాను వ్యక్తపరచాలనే కోరిక, తనను తాను తెలుసుకోవాలనే కోరిక, తనను తాను ఆనందించాలనే కోరిక. అందువల్ల చేయవలసిన ఏకైక పని ఏంటంటే, కోరికను దాని ఘోరమైన పరిణామాలను నిరాకరించడం ద్వారా ఈ తప్పును అంతం చేయడం.

CWM 15:9

ఇక్కడ ఉన్న ఖచ్చితమైన నిజాలు ఎవరికీ తెలియదు. ప్రతి ఒక్కరూ తమకు తెలిసినట్టుగా మాట్లాడతారు. కానీ వాస్తవానికి ఎవరికీ తెలియదు.

ఒకరోజు అందరికీ సత్యం వెల్లడి చేయబడితే, అన్నిచోట్లలాగే ఇక్కడ కూడా చాలామంది ప్రజలు తమ అజ్ఞానం, వారి తప్పుడు వివరణలు గురించి భయపడతారు.

కాబట్టి అందరూ శాంతితో ఉండాలని, అన్ని తీర్పులకు దూరంగా ఉండాలని నేను సలహా ఇస్తున్నాను - ఇది సురక్షితమైనది.

శ్రీమాత

***22 మార్చి 1967, వైట్ రోజెస్, పుట 160, 1973** ed.*

ఆరంభ బిందువు

సత్యాన్ని కనుగొనడానికి భూమిని విడిచిపెట్టాల్సిన అవసరం లేదు. ఆత్మను కనుగొనటానికి జీవితాన్ని విడిచి పెట్టాల్సిన అవసరం లేదు. దైవంతో సంబంధం కోసం ప్రపంచాన్ని వదులుకోవడం లేదా పరిమిత విశ్వాసాలను కలిగి ఉండటం అవసరం లేదు. భగవంతుడు అన్ని ప్రదేశాలలో, ప్రతిదానిలో ఉన్నాడు. అతని దర్శనం కాకుంటే... మనం ఆయనను కనుగొనటానికి కష్టపడకపోవడమే కారణం. ఇది చెప్పడానికే శ్రీఅరొబిందో వచ్చారు.

కేవలం నిజాయితీ గల ఆకాంక్షతో దీన్ని మనం చేయగలం. మనలో మూసి ఉన్న తలుపును తెరిచి కనుగొనండి. అది మన జీవిత ప్రాముఖ్యతను మార్చేస్తుంది. మన ప్రశ్నలన్నింటికీ సమాధానమిస్తుంది. మన సమస్యలన్నింటినీ పరిష్కరిస్తుంది. మనకు తెలియకుండానే మనం కోరుకునే పరిపూర్ణతకు దారి తీస్తుంది. ఆ వాస్తవికత మాత్రమే మనలను సంతృప్తిపరచగలదు, శాశ్వతమైన ఆనందాన్ని, సమతుల్యతను, శక్తిని, జీవితాన్ని ఇవ్వగలదు.

ప్రారంభస్థానం : అది కావాలి, నిజంగా కావాలి, అదే కావాలి.

తదుపరి అడుగు : అన్నింటికంటే, దాని గురించి ఆలోచించడం

తర్వాత : ఏం జరుగుతుందో చూడాలి మరి

ఏదో జరుగుతుంది. తప్పకుండా ఏదో జరుగుతుంది. ప్రతి ఒక్కరికి వివిధ రూపాలలో జరుగుతుంది.

CWM 9:274-75

బాహ్యాంతర విషయాలతో ఉన్న మొత్తం గుర్తింపు నుండి మన చైతన్యం ఉపసంహరించుకోవడం, మనం కనుగొనాలనుకునే దానికోసం అంతర్గత ఏకాగ్రతను ఉంచడం మొదటి కదలిక.

ప్రతి ఒక్కరు కనుగొనాలనుకుంటున్న సత్యం.

ఇదే మొదటి కదలిక.

CWM 7:354-55 — *శ్రీమాత*

ఓ ప్రభూ, నానుండి నన్ను విడిపించు

శ్రీమాత ప్రార్థనలు, ధ్యానములు

ఎప్పుడూ యుద్ధాన్ని తప్పించుకొనే నా ధైర్యం ఎలాంటి ధైర్యం? ధైర్యం, శక్తి, పరాక్రమం, నిశ్శబ్ద పట్టుదల పూర్తిగా నిండిన బలమైన మనిషిలా నేను ఎప్పుడు తయారౌతాను; శూన్యంలా నేను అదృశ్యమై శక్తి వ్యక్తీకరించే పరికరంలా ఎప్పుడు మలచబడతాను? జడత్వం లేని ఏకత్వ చైతన్యం ఎప్పుడు నిలుస్తుంది? ఎలాంటి బలహీనత లేని దివ్యప్రేమ నాలో ఎప్పుడు జనిస్తుంది?

ఓ భగవంతుడా! నాలో ఆలోచనలన్నీ అంతమైనప్పుడే ఈ ప్రశ్నలన్నింటినీ అడుగుతున్నాను. సమాధానానికి నా చేతనలో వెతికాను. దొరకలేదు. వ్యక్తిత్వంలో వెతికాను ఎక్కడా దొరకలేదు. నా వ్యక్తిగత సంకల్పంలో వెతి కాను. అక్కడా లేదు. నీ కోసం వెతికాను. అంతా నిశ్శబ్దం. నిశ్శబ్దం. నిశ్శబ్దం.

ఆ నిశ్శబ్దంలో మీ స్వరాన్ని వింటున్నాను. "సమగ్రంగా ఎలా మరణించాలో నీకు ఎప్పటికీ తెలియదు. ఎప్పుడూ ఏదో తెలుసుకోవాలనీ నిదర్శనంగా ఉండాలనీ అర్థం చేసుకోవాలనీ కోరుకొనేది నీలో ఎప్పుడూ ఏదో ఉంది. నా నుండి నిన్ను వేరు చేసే చివరి అడ్డంకిని కూడా ఎలా బ్రద్దలుకొట్టాలో నేర్చుకొని పూర్తిగా సమర్పించుకో. కపటం లేకుండా పూర్తిగా సమర్పించుకో" ఓ భగవంతుడా, అలాగే తయారవ్వాలని చాలా కాలంనుంచి అనుకొంటున్నాను. కాలేకపోయాను. అలా తయారవడానికి కావలసిన శక్తినిప్పుడివ్వగలవా?

భగవంతుడా, నా ప్రియశాశ్వత గురూ, నన్ను వేదనాభరితం చేసే ఈ నిరోధాన్ని భగ్నం చెయ్యి, నా నుండి నన్ను విడిపించు.

CWM 1:19-20 — శ్రీమాత

ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ - కర్మ నుండి స్వేచ్ఛ

గత సంబంధాలు, పరిమితులన్నింటినీ నిరంతరం తిరస్కరిస్తూ ప్రతి నూతన క్షణమూ క్రొత్తగా జీవించడం ప్రారంభించడమే ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ. అదే కర్మ అని పిలువబడే దానినుండి స్వేచ్ఛ. అది గత చర్యల ప్రవాహము. ఇంకో విధంగా చెప్పాలంటే ప్రకృతి కార్యకారణ సామాన్య కార్యకలాపాలైన బంధాలనుండి విడుదల. చేతనలో ఈ విధంగా గతాన్ని సమూలంగా పెకలిస్తే, తప్పులు, పొరపాట్లు, లోపాలు, స్మృతిలో దృఢంగా మిగిలి ఉండి, జలగలా మన ప్రాణశక్తిని పీల్చేవి కూడా వదిలిపోయి స్వేచ్ఛగా సంతోషంగా మనల్నుంచుతాయి. ఇది ఆలోచనగా వున్న స్వేచ్ఛే కాదు; చాలా దృఢమైనది, వ్యావహారికమైనది, భౌతిక వాస్తవం. నిజానికి మనం స్వంతత్రులం. మనల్నేదీ బంధించదు. బాధించదు. బాధ్యతల భారం లేదు. మన గతాన్నంతా త్రోసిపుచ్చివేయాలంటే, ఎదుర్కోవాలంటే కేవలము పశ్చాత్తాపము, అలాంటి

కార్యాలు చేయడం వలన రాదు, మార్పు చెందని గతం అసలెప్పుడైనా ఉన్నదని, మన సమస్త కట్టుగొయ్యలనుండి మనలను విడిపించే వివేకంగల చేతానస్థితిలోనికది ప్రవేశించగలదనే విషయాన్ని మనం తప్పక మరచిపోవాలి.

కర్మబంధాలనుండి స్వేచ్ఛనొంది ఎప్పటికీ దైవంతో ఐక్యమయ్యే చైత్యపురుషుడిలోకి ప్రవేశించడమే. ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ. చైత్యపురుషుడి ఎరుక లేక అది సాధ్యపడదు. ఒకసారి మనలో ఉండే ఆత్మనెరిగి ఉండి దైవానికి పూర్తిగా ఎపుడు సమర్పించుకుంటామో అపుడు బంధమంతా కరిగిపోతుంది. అప్పుడు జీవితం క్రొత్తగా ప్రారంభమౌతుంది. గతం పూర్తిగా కరిగిపోయి జీవితం నూతనంగా ప్రారంభమౌతుంది. ఈ విశ్వం అనుభవమంతా అదృశ్యమైపోయి ప్రతి క్షణం ప్రతిదీ క్రొత్తగా సృష్టించబడి జీవిస్తుంది. అదే ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ ఉన్నత శిఖరం.

CWM 3:176-77 శ్రీమాత

మనసును నిశ్చలం చేయడమెలా?

ప్ర : మనసులో చర్చలనాపడమెలా?

ఎంత సాధ్యమయితే అంత తక్కువ మాట్లాడటం ప్రథమ నియమం.

ఆ క్షణంలో చేస్తున్న దానినే ఆలోచించడం, చేయవలసినదేమిటో లేక ఇంతకుముందు చేసినదేమిటన్నవి ఆలోచించక పోవడం రెండవ నియమం.

గతమేమిటో లేక కానున్నదేమిటోనని ఎప్పుడూ ఊహించకు.

నీ భావాలలో నీవెంత నిరాశావాదాన్ని ఆపగల్గితే అంతగా ప్రయత్నపూర్వక ఆశావాదివి కాగలవు.

అమ్మా, జోక్యం చేసుకోవడాన్నుండి మనసునెలా ఆపగల్గేది?

ఆహా! ప్రథమంగా నీవు సంకల్పించాలి, తర్వాత అల్లరి చేసే మనుషులకు చెప్పినట్లు, "నిశ్శబ్దం పాటించు, నిశ్శబ్దంగా, నిశ్శబ్దంగా ఉండు!" అని చెప్పాలి; మనసు దాని సలహాలన్నింటితో వచ్చినప్పుడు నీవిది చేయాలి. దానిని శాంతింపజేయి, సమ్మతింపజేయి, మౌనంగాజేయి. ప్రథమ విషయం దానిని వినవద్దు, ఇవన్నీ వచ్చిన వెంటనే చాలా సమయం పాటు, ఈ ఆలోచనలన్నింటిని తాను చూసి, అర్థంజేసుకోవాలనుకొని వింటాడు; తర్వాత సహజంగా ఆ దుర్బలుడు నీకు దాని పట్ల అమితమయిన ఆసక్తి ఉన్నట్లు నమ్ముతాడు;

దాని కార్యకలాపాలనది పెంచుతుంది. వినవద్దు. శ్రద్ధ కనపరచవద్దు. అపరిమితమయిన శబ్దమది చేస్తే దానికి చెప్పాలి; నిశ్చలంగా ఉండు", అని చెప్తూ నీకు నీవే అమిత శబ్దం చేయకుండా ఉండు! అర్థమయిందా? "నిశ్శబ్దంగా ఉండండి" అంటూ శబ్దం చేసే ఇతరుల కంటె ఇంకా బిగ్గరగా అరుస్తూ శబ్దం చేసే వాళ్ళను అనుకరించవద్దు.

CWM 6:140-41

.... పూర్తి నియంత్రణలో లేనిదేదో కాని అప్పటికే ఏదో విధంగా ఒక దశకు ప్రతినిధి అయితే : దీనిని మీ తలలో చేయగలగడం (అమ్మ తమ హస్తాన్ని తమ కనుబొమ్మలకడ్డంగా కదిలించారు), కదలికలన్నీ లేకుండా జేయడానికి, ప్రకంపనల నాపడం జేసే సామర్థ్యముండాలి. మానసిక ఉపరితలం మృదువుగా అవుతుంది. దాదాపు పుస్తకం ఖాళీ పేజీ వద్ద తెరిచినట్లుగా ప్రతిదీ ఆగిపోతుంది, భౌతికంగా అయినట్లు తెలుస్తుంది.... ఖాళీ.

ఇంటి వద్ద ఉన్నపుడు కొంచెం ప్రయత్నించు, నీవే చూస్తావు. ఇదెంతో ఆసక్తికరం. కాబట్టి, ఒక బిందువు ఎక్కడ తన తలలో నాట్యం చేస్తుంటుందో ఆ స్థలానికి చేరతావు. ఆలోచనల వలన ఇబ్బంది పడుతుండడం గురించి ఫిర్యాదు చేస్తుండే, ఎవరో ఒకరికి అతని తలలో శ్రీఅరవిందులిది చేయడం చూశాను. ఇదేదో వారి చేయి బయటికొచ్చి నాట్యం చేస్తున్న చిన్న నల్లని బిందువును (వ్రేళ్ళ అంచులతోనన్న సంజ్ఞ చేసి చూపి) తానొక క్రిమిని పట్టుకున్నట్లు పట్టుకొని వారు దానిని దూరంగా విసిరివేసినట్లుగా విసిరేశారు. అంతే అంతా నిశ్చలం, నిశ్శబ్దం, కాంతివంతం... అది చాలా స్పష్టంగా కన్పించేలా, వారేమీ చెప్పకుండా దానిని బయటకు తీశారు - అది ముగిసిపోయింది.

CWM 9:253-54

సూటిగా మీ మనసును మౌనంగా జేయడానికి ప్రయత్నిస్తే ఇది కష్టయిన పని, దాదాపు అసాధ్యం; మనసు అమిత పదార్థభాగం దాని శాశ్వత కలాపాన్నెప్పటికీ ఆపదు. అది ఓ ఆగని నమోదు యంత్రంలాగా సాగిస్తూనే ఉంటుంది. ఇది నమోదు చేసినదాన్నంతా తిరిగి అప్పజెప్తుంది. దీనినాపడానికి ఓ మీట అక్కడ ఉంటే తప్ప, ఇది నిరంతరాయంగా కొనసాగుతూ, కొనసాగుతుంటుంది. మరొక రకంగా మీ చేతనను ఉన్నత రంగంలోనికి, సాధారణ మానసంపైకి తరలించడం నిర్వహించి వెలుగుకు ఈ తెరుచుకోవడం మనసును నెమ్మదింపజేస్తుంది. ఇదెంతో సమయంపాటు

కలియబెట్టదు, ఆ విధంగా లభించిన మానసిక మౌనం నిరంతరంగా ఉండగలదు. నీవొక్కసారి ఈ రంగంలోనికి ప్రవేశించితే దానినుండి ఎప్పటికీ బయటకు రాకపోవచ్చు - బాహ్యమనసెప్పుడూ శాంతంగా ఉండిపోతుంది.

ఉన్నత వెలుగు కోసం ఆకాంక్షించడం నిజమయిన ఏకైక పరిష్కారం.

CWM 6:253-54 శ్రీమాత

స్వీయ ప్రకృతి పరివర్తనం

... ఒక వ్యక్తి స్వభావాన్ని మార్చుకొనలేకపోతే యోగాన్ని అభ్యసించే ప్రయాస అనవసరమని శ్రీ అరవిందులు మనకు చెప్తున్నారు. నిర్దిష్టంగా స్వభావాలను మార్చేందుకే యోగాన్ని అనుసరిస్తారు. లేకపోతే దానికి అర్థమేలేదు. జఔపీ **4:333**

నీ శీలం, నీవు జీవించే విధానం, పరివర్తనం చెందుతాయని వాటిని మర్పించడమే, అత్యంత ప్రధాన సమర్పణ నీ స్వంత స్వభావాన్ని నీవు సమర్పించుకోలేకపోతే, ఎప్పటికీ ఈ స్వభావం మారదు. అందువల్లనే ఇది చాలా ముఖ్యమైనది. నీవు కొన్ని విధాలుగా అర్థం చేసుకొనుట, కొన్ని విధాలుగా ప్రతిస్పందించుట, కొన్ని విధాలుగా అనుభూతి చెందుట, కొన్ని రకాలుగా పురోగతి చెందుట వాటన్నింటికీ మించి జీవితాన్ని చూసే ప్రత్యేక విధానం, దానినుండి కొన్ని విషయాలను ఆశించడం - గనుక, దానిని నీవు తప్పనిసరిగా సమర్పించుకోవాలి. అంటే నీవు నిజంగా దివ్యకాంతిని స్వీకరించాలనుకొంటే, నీవు పరివర్తన చెందాలనుకొంటే నిన్ను నీవు పూర్ణంగా సమర్పించుకోవాలి - నీ జీవన విధానాన్ని ఉన్మీలనం చేయడం ద్వారా దానిని సమర్పించు, సాధ్యమైనంత గ్రహించే విధంగా ఉండు. దానివలన నీవు ఏ విధంగా ఉండాలో ఆ విధంగా ఉండేటట్లు దివ్య చైతన్యం చూస్తుంది. ప్రత్యక్షంగా పనిచేయవచ్చు ఈ అన్ని కదలికలను మరింత సత్య కదలికలుగా, మరింతగా నీ స్వంత సత్యంకు అనుగుణంగా ఉండేటట్లు పనిచేస్తుంది. ఒక వ్యక్తి చేసే దానిని సమర్పించడం కంటే ఇది అనంతంగా చాలా ముఖ్యం. ఒక వ్యక్తి చేసేది ఇది. ఒక వ్యక్తి తాను చేసే దానిని సమర్పించడం కన్న (అతను చేసేదీ ముఖ్యమే. అది చాలా స్పష్టం) అతడేమై ఉన్నాడో దానిని సమర్పించడం మరింత ముఖ్యం. అతడు దేన్నైలా చేస్తున్నాడనే దానికన్న ఏ చేతనతో చేస్తున్నాడనేది చాలా ముఖ్యం.

CWM 4:373 శ్రీమాత

దైవంతో యేకతను సిద్ధింపజేసుకోవడం

ప్ర : శ్రీమాతా, రాలిపోతున్న నక్షత్రాన్ని చూస్తున్నపుడు ఆ క్షణంలో ఏదైనా కోరుకుంటే ఆ కోరిక ఒక్క సంవత్సరంలోనే నెరవేరుతుందని అంటారు కదా, అది వాస్తవమేనా?

దాని అర్థం నీకు తెలుసా? ఆ నక్షత్రం కనిపించే సమయంలో ఆ కోరిక రూపొందాలి. అది ఎంతో సేపు ఉండదు, ఉంటుందా? అయితే నక్షత్రం కనిపిస్తున్నపుడే కోరికను రూపొందించుకుంటే, దానర్థం అక్కడ అది ఎల్లప్పుడూ ఉంది, ప్రస్తుతం చైతన్యంలోని ముందుభాగంలో ఉంది అని అర్థం - ఇది సాధారణ విషయాలకు వర్తించదు. దానితో దానికి ఏ సంబంధం లేదు. అది ఒక ఆధ్యాత్మిక కోరికకు సంబంధించినది. విషయం ఏమిటంటే ఆ క్షణంలోనే ఆధ్యాత్మిక అభిలాషను నీవు రూపొందించుకోగలిగితే, దానర్థం నీ చైతన్యం ఉపరితలంలోనే అది ఉన్నట్లు, నీ చైతన్యాన్ని అది శాసిస్తుంది. తప్పనిసరిగా నీ చైతన్యాన్ని శాసించేదానిని చాలా సులభంగా గ్రహించవచ్చు.

ఈ ప్రయోగం చేసే అవకాశం నాకు కలిగింది. ఖచ్చితంగా ఇదే. నక్షత్రం ప్రయాణిస్తున్న సమయంలోనే, ఆ క్షణంలోనే చైతన్యం నుండి లేచింది, "నా దేహానికి దైవంతో ఏకత్వం సిద్ధించాలి".

ఆ సంవత్సరం ముగిసేలోగా, అది జరిగింది...

కారణం నాపూర్తి చైతన్యాన్ని అది శాసించినది. నేను దేని గురించి ఆలోచించలేదు. అయితే నేను దానిని మాత్రమే కోరుకున్నాను. దాని గురించే ఆలోచించాను. దాని కోసమే పని చేసాను. అందువలన సాధారణంగా పూర్తి జీవితకాలం పట్టేది - కనీసం ముప్పై ఐదు సంవత్సరాల సమయమని చెపుతుంటారు. పన్నెండు నెలలు గడిచేలోపే జరిగింది.

ఎందుకంటే నేను దాని గురించే ఆలోచించడం, నక్షత్రం ప్రకాశించిన వెంటనే నేను రూపొందించగలిగాను - సందిగ్ధమైన అభిప్రాయంగా కాదు - స్పష్టమైన పదాలతో దానిని రూపొందించాను.

CWM 8:211-12 — *శ్రీమాత*

జీవితం, కర్మల స్వల్ప వివరాలు, ప్రతి ఆలోచన కదలిక, సంవేదన, అనుభూతి కూడా, సాధారణంగా తక్కువ ప్రాధాన్యత ఉన్నప్పటికీ, "దైవానికి ఒక సమర్పణగా దానిని నేను ఆలోచించానా, దైవానికి ఒక సమర్పణగా దీనిని నేను అనుభూతి చెందానా?..." అని నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకొంటూ దాని వైపు చూసిన క్షణమే అవి విభిన్నంగా మారుతాయి. నీ జీవితంలోని ఈ ప్రతీ క్షణాన్ని నీవు మరలా గుర్తుచేసుకుంటే గతంలో ఉన్న దృక్పథం ఇపుడు పూర్తిగా విభిన్నంగా మారుతుంది. జీవితం ఉన్నతంగా ప్రకాశవంతంగా మారుతుంది.

CWM 4:133

శ్రీమాత నీతో ఎల్లప్పుడూ ఉన్నట్లు గుర్తుంచుకో. ఆమెతో ఈ విధంగా సంభాషించు. ఆమె అన్ని ఇబ్బందుల నుండి నిన్ను బయటకు లాగివేస్తుంది :

"నా మేధస్సు కాంతివి, నా అంతరాత్మ పరిశుద్ధతవు, నా ప్రాణిక సుస్థిర బలానివి, నా దేహ సహనశక్తివి అయిన శ్రీమాతా! నేను నీ పైననే ఆధారపడతాను. పూర్తిగా నీ వాడిని కావాలనుకుంటున్నాను. మార్గంలోని అన్ని అడ్డంకులను అధిగమింపజేయి"

CWM 15:230

నిరంతరం దైవ సమక్షంలో జీవించు. ఈ సమక్షమే నిన్ను కదలిస్తున్న, నీవు చేసేదంతా చేయిస్తున్న భావనలో జీవించు. నీ అన్ని కదలికలను దానికి సమర్పించు. ప్రతీ మానసిక చర్య మాత్రమే కాక ప్రతీ ఆలోచన, భావన, సంవేదన కూడా ఆమెకు సమర్పించు. అంతేకాకుండా చాలా సాధారణమైన, బాహ్యచర్యలైన తినడం వంటి వాటిని గూడా ఆమెకు సమర్పించు. నీవు తింటున్నపుడు, నీద్వారా దైవం తింటున్నట్లు నీవు అనుభూతి చెందాలి.

CWM 3:23 *శ్రీమాత*

అనుబంధం

(మదర్ దివ్యసాన్నిధ్యం : ఒక సాధకుని అనుభవం)

("అనంత తీరాలపై మేధానందునితో" గ్రంథంలోని 6వ అధ్యాయాన్ని ఈ క్రింద తిరిగి అందిస్తున్నాం. 1998లో శ్రీమీరా ట్రస్టుచే ఈ గ్రంథం ముద్రించబడింది. ఇందులో మేధానంద స్వీయజీవితానికి సంబంధించిన

విషయాలున్నాయి. 1952 ఫిబ్రవరిలో అతడు ఆశ్రమంలో చేరాడు. మదర్ అతనికి మేధానంద అంటే మనస్సులో ఆనందం అనే విశిష్టార్థాన్ని తెలిపే పేరు పెట్టారు. ఆశ్రమానికి సంబంధించిన గ్రంథాలయంలో అతను పనిచేసి, 1994లో పాండిచేరిలోనే తన దేహాన్ని విడిచి వెళ్ళాడు. అతని అనుభవాలకు సంబంధించిన ఈ క్రింది విషయాలను, అతడు దక్షిణ పసిఫిక్ మహా సముద్రంలోని తహితి ద్వీపంలో నివసించినపుడు లిఖించాడు.)

చక్కగా సన్నద్ధం చేయబడిన చేతనా క్షేత్రంలో ఎటువంటి ఆధ్యాత్మిక విస్ఫోటనాన్నది ప్రేరేపిస్తుందో తెలియకనే, అప్పుడే తహితికి చేరిన శ్రీ అరవిందుల "ది మదర్" పుస్తకాన్ని 1948లో ఎవరో మేధానందకు ఇచ్చారు. ఆయన పడక ప్రక్కబల్లపై ఉంచిన పుస్తకాన్నతడు చదవడానికి ముందే, తనలోనూ, ప్రతిచోటా మహామాతతో మేధానంద అత్యంత సన్నిహితత్వ ఆవిష్కార ఫలితంగా, ఈ విస్ఫోటన కాల ప్రథమ మాసంలో అతనిచే లిఖించబడిన కొన్ని పాఠ్యాంశాలను తిరిగి మీకందిస్తున్నాం.

(ఆ గ్రంథంలోని ముద్రాపకుల పలుకు)

మొదటి వారం :

మా జీవన విధాన వర్ణన : వస్తువుల మూలంతో ఏకమై గంటల కొలది ప్రగాఢ తృప్తితో ఉండడం. సాధారణ మానవునిగా సంకుచిత చేతనలో తిరిగి తానున్నానని కనుగొని గంటల కొలదీ వ్యథ చెందుతూండడం. వస్తువుల కనిపించే ఆకారాల వెనుక గల ఈ విశాలతర నామరహిత సత్యతలో వెలుగులో తానమాడుతుండే పురుషోత్తముని చేరు మార్గాలకై అన్వేషణ. విశ్వాలకు జన్మనిచ్చే ఈ ప్రేమ ప్రకాశం, వాటిని పోషిస్తున్నది, లయం చేస్తున్నది.

నీవు విచారంతో ఉన్నపుడు, నీవామెకు దూరమౌతావు. సంతోషంగా ఉన్నపుడు నీవామెకు దగ్గరౌతావు. పాడుతున్న చిన్న ఇలకోడి, కపట వేదాంతికన్న ఆమెతో ఎక్కువగా ఏకమై ఉంటుంది. నీకు విచారం కలిగిందంటే నీవు మాయలో పడిపోయావనే దానికి తిరుగులేని గుర్తు - ఎందుకనంటే ఆమె మహదానందపు మహోద్రేకం.

గురువారం, 15 జనవరి 1948

మదర్ కృపవల్ల, సమాధి ప్రథమానుభవం

శనివారం :

ఈ రోజుదయం నేను మేలుకొనగానే నాకు ఎరుకకు వచ్చిన విషయం మదర్ సాన్నిధ్యం, నిన్న, మొన్న ఆనందపులకరింతలతో దానిని గురించి ఆలోచించిన విషయం. "మదర్, ప్రతి ఉదయం నేను కనులు తెరువకముందే, నీ ఆశీస్సులకే అర్థిస్తాను" అని ప్రార్థించి ఆ తరువాత ప్రక్కనే బల్లపై ఉన్న "ది మదర్" అనే చిన్న పుస్తకాన్ని చూస్తాను. దాన్నింకా చదువలేకపోయాను, అదెంతో అందంగా ఉంది. ఈరోజుదయం భయమేసింది. నా కోరికలన్నీ నెరవేరుతాయనే అన్పించింది. ఎవరితోనైనా మాట్లాడాలన్పించింది. యాదృచ్ఛికంగా కలుస్తాననుకొన్నాను. నాకో పరికరం కావాలి. నాకెవరో ఒకరు దాన్నిస్తారు అనుకొన్నాను.

"మదర్ నాకోసం నేనేమీ కోరుకొనకుండా నన్ను తయారుచెయ్యి నీ సంకల్పమే నెరవేరుగాక, నా సంకల్పం మృతమగుగాక, ప్రతిచోటా వాస్తవంగా అది పనిచేస్తున్నట్లు నాలో నీ సంకల్పమే పాలించుగాక". తరువాత (మూరియా, తహతిల మధ్య తిరుగుతుండే చిన్న ఓడ) మిటియరో మీద, ప్రప్రథమంగా కనులు తెరచే పసిబిడ్డకు కన్పించినట్లు ప్రతిదీ క్రొత్తదిగా, ఆశ్చర్యం కలిగించేదిగా - వెలుగు, అలలు, గాలి, అన్నీ కన్పించాయి. మదర్ నాకొక క్రొంగొత్త అంతరాత్మను ప్రసాదించారు. "మదర్, నేను గర్వించకుండా నాకు సహాయం చెయ్యి - నీవు ఎంపిక చేసిన లక్షలాది మందిలో నన్నూ ఒకనిగానే ఉండనివ్వు. నాకు ప్రతిదాన్నీ ఎందుకు అనుగ్రహిస్తున్నావు? నీకివ్వడానికి నా దగ్గరేమీ లేదు". నాలోనే ఉన్న ఆంతరిక సాగరంపై ఎటువంటి స్థిరత ఎటువంటి నిశ్చలత, ఈ సాయంత్రం చోటు చేసుకొందో.

మదర్ నన్ను నేను ఈ స్థిరతకు అర్పించుకొనకుండా చెయ్యి. అధికాధికంగా మదర్! నా అంతరాత్మ నీకు చేరువగుగాక. దినదినమూ నీ పవిత్ర నామాన్నే నా హృదయమాలపించుగాక, దివ్యానందంతో అది నిండిపోవుగాక. మదర్, నీకొరకు నన్నొక పరిపూర్ణ పాత్రను చెయ్యి. ఎప్పటికప్పుడు క్రొత్తగా నన్ను ఆశ్చర్యపరచేదేమిటంటే, మన మదర్ ఏ విధంగానూ కాఠిన్యం చూపరు లేక శాసించరు. ఎల్లపుడూ శుభవార్తలే పలుకుతారు, సమస్తాన్నీ విమోచనం చేసే నవ్వు కలవారు, తమ శత్రువుల ఎడల పరిహాస దరహాసాన్ని చిందిస్తారు, తమ బిడ్డల ఎడల సర్వోపశమన

కోమలత్వం కలవారు. ఆమె యెహోవాకన్న ఒక దేవత, నిగ్రహశక్తి కన్న ఉద్రేకశక్తి. సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ కూడా ఇలా చెప్పాడు "సోదరులారా - ప్రభువునందు మనము ఆనందమనుభవించెదము గాక - మనము మృత్యువును జ్ఞప్తియందుంచుకొనవద్దు, కాని శాశ్వత జీవనమును జ్ఞప్తియందుంచుకొనెదము గాక. నీ కనులు ప్రేమతో నిండినపుడు, దు:ఖము కలిగేంతగా నిండిపోయినపుడు, అపుడు మదర్‌ను ప్రతిచోటునా దర్శించగలవు."

నేనికెంత మాత్రం నిదురించదలచుకొనలేదు. ఎందుకనంటే, నిదురించువానికి ఆమె సన్నిధి ఎరుక ఎంతమాత్రము ఉండదు. కాని ఈ రోజుల్లో, నేను స్వాస్థ్యం పొందుతున్నట్లుగానే అన్పిస్తున్నది. నేనిప్పుడు నిదురిస్తున్నట్లు నా జీవితంలో ఎన్నడైనా నిదురించినట్లు నాకు జ్ఞాపకం లేదు. నా కనులు మూసినంతనే పరిపూర్ణ శాంతి, సంపూర్ణ విశ్రాంతి, నేను తిరిగి మేలుకొన్నపుడు, ఆమె ఇంకా నా చెంతనే ఉన్న నిశ్చాయకత చోటుచేసుకొంటున్నాయి. ఇంతకుముందు నిదురించడమంటే, అంతకుముందుకంటె అధికంగా నన్ను నేను చీకట్లలో పడవేసుకొంటున్నట్లు. రక్షణ లేకుండా నన్ను నేను మాయకు సంబంధించిన పీడకలలోనికి విడచివేసుకొంటున్నట్లు అన్పించేది. ఇప్పుడు నా నిదురకూడా, ఒక మధురమైన, ప్రతిబింబాలు లేని ప్రశాంత వెలుగుతో నిండిపోతున్నది. తన మాతృమూర్తి వడిలో నిదురించడం ఎవరికైనా ఎంత హాయిగా ఉంటుంది. "మదర్, నా హేతుబుద్ధిని నిష్క్రమించమని కోరుతున్నాను. ప్రతిదానినీ అర్థం చేసుకోవాలనే ఈ అలవాటును వదలించుకోవాలని కోరుతున్నాను. నీ స్పర్శను పొందిన వ్యక్తి దేనినీ ఇకనెంత మాత్రం అర్థంచేసుకోలేడు, కాని ప్రతిదానినీ ఆలింగనం చేసుకొంటాడు". "మదర్, రామకృష్ణుడు, నిన్ను సాక్షాత్కరింపజేసుకోవాలనుకొన్న మనిషి ఏకాగ్రత వహించాలని తమ గ్రంథంలో తెలిపారు, కాని నేను ఏకాగ్రత వహించలేను. నన్ను నేను కోల్పోవాలనుకొంటున్నాను. భక్తి, ఆరాధనా మార్గం ద్వారా నిన్ను చేర నన్ననుమతించవమ్మా".

శిఖరం నుండి శిఖరానికి ప్రహర్షంతో దుమికిన వానికి, తార్కిక మార్గాలు చాలా మందకొడిగా బాధాకరమైనవిగా తయారవుతాయి. ఇప్పుడే, నేనో క్షణం

పనిచేయడం ఆపివేసాను. గతంలో అలసిపోయినందువల్ల ఇలా చేసే వాడిని. ఇప్పుడు నేను నూతన బలాన్ని స్వీకరించడానికలా చేస్తున్నాను. మదర్ వెనుక నుండి వచ్చి నన్ను తాకింది, ఆంతరిక జల్లులా పసందైన సంగీతంలా, వెన్నులోనికి, నా అవయవాల మొనలలోనికి, నాలోనికి దిగివచ్చింది. నేనిప్పుడు సమస్తానందాన్ని - ఎందుకనంటే నేను పిలువకుండానే ఆమె నా దగ్గరకు రావడం ఇదే మొదటిసారి. "ప్రియజననీ, నీకోసం పనిచేయాలను కొంటున్నాను. నీవొచ్చి నా పని ఆపివేసావా?" అని కూడా నేను వ్రాయలేకపోతున్నాను. నేను చదువడం లేదని గమనించాను. గతంలో పుస్తకాలలో రోజుల తరబడి నన్ను నేను మరచిపోయేవాడిని. కాని మాటలు కూడా మాయయే, యథార్థ పలుకులు కూడా వక్రీకృతమయ్యేవి, భయంకర వ్యంగ్య ధోరణిలో చాలా తరచుగా అలా జరిగేది. మదర్‌కు నిశ్చల నీరవత అంటే పవిత్ర నిశ్చల నీరవత, ఎంతో మృదువైన నిశ్చల నీరవత, వినే నిశ్చల నీరవత, ఆమె రాకకై ఆశించే నిశ్చల నీరవత అంటే ఇష్టం. ఆ నిశ్చల నీరవత ఉన్నచోటికి స్వయంగా నిశ్చల నీరవతయైన ఆమె నిశ్శబ్దంగా ప్రత్యక్షమౌతుంది. అపుడు ఆ రెండు నిశ్చల నీరవతలూ ఒకదానిలో ఒకటి లీనమైపోతాయి.

మదర్‌కు సంగీతమంటే, ఆనందించే సంగీతం, దుఃఖించే సంగీతం ఇష్టం. అప్పుడు హృదయంనుంచి వెలువడే సంగీతగమకాలు ఆమెలోనికి ప్రవేశించి అచటే, అధ్యాత్మ జలనిధిలో అంతరించి, శాశ్వత కంపనాలుగా అవుతాయి.

కొన్ని పుస్తకాలను సక్రమంగా అమరుస్తున్నపుడు సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ జీవిత గ్రంథంలోని కొన్ని పుటలను చదివాను. నేనిపుడు వాటినన్నింటినీ తిరిగి చదువాలి. అతడు ఆమెను ప్రతిచోటా దర్శించాడు. "పేదరికం" - అగ్నిలో "నా సోదరుడు సూర్యుడు" "నా సోదరి జలం"లో, శిలలు సైతం అతనికి దైవం. ఈ ఉదయం నేను చదునుచేస్తుండగా నా హృదయాంతర్భాగంలోని ప్రకాశవంతమైన దాని మాతృమూర్తి భారతదేశాన్ని గురించిన కథలను చెప్పింది. (ఆమె చెప్పినది) "పనిచెయ్యి బిడ్డా, మన కోసం డబ్బు సంపాదించు అపుడు మనం భారతదేశం వెళ్దాం. అప్పుడు నా చేతినుండి పనిముట్టు జారిపోయిన మాట నిజం".

"మదర్! తారామండలాలు సైతం నీ పాద ధూళి అయినపుడు, ఎంతో

సూక్ష్మాతిసూక్ష్ముడునైన నేను, ఎంతో అల్పుడనైన నేను, వాటినాలింగనం చేసుకొన ఎలా ప్రయత్నించగలను?"

"ఎలా అంటే బిడ్డా, నిన్ను నీవు ఎంతగా ఇచ్చి వేసుకొంటావో, ఎంతగా నిన్ను నీవు కోల్పోతావో అంతగా అంతగా నీవు నాలో భాగమైపోతావు. నాలో ప్రవేశించడం చేతనీవు ఎదుగుతావు. ఏదో ఒకరోజు నక్షత్ర సంయుత ఆకాశం నీ పాదముల చెంత ఉన్న ధూళిగా దర్శించగలవు."

మాయ ఎప్పుడూ నాకంత అందంగా కనిపించలేదు! చెట్ల బెరడులు ఆమె వస్త్రం, శిలలు, పర్వతాలు - ఆమె అద్భుతమైన వస్త్రం. సూర్యుడు, వెలుగు ఆమె మందహాసం. జలపాతాలు, వీచే గాలి ఆమె గానం.

గురువారం :

ఆమె సర్వోన్నత కృప నాలోకి దిగివచ్చిన ఎరుక కలిగి వారం రోజులైంది. వారం రోజులు ఎంతోకాలంగా అన్పించాయి. అసదృశ సంపదల వారం అది.

నాకు మొట్టమొదటిసారి వారం క్రితం ఆమె అనుగ్రహించి ఆశీర్వదించినపుడు కలిగిన ఆనందాన్ని తలచుకొన్నపుడు కలిగిన విచారం నన్నో క్షణం ఆవహించింది. జ్ఞాపకాలతోనూ, ఆశలతోనూ సంతృప్తి చెందకుండా ఎల్లప్పుడూ అధికాధికంగా కావాలని పట్టుబట్టడమే జీవనసారం. అధికంగా అపేక్షించకూడదని, దేనినీ గట్టిగా అభ్యర్థించగూడదనీ, ఆమె విషయంలో సైతం అలా ఉండాలని నేను నేర్చుకొన్నాను. కాని ఇంతకుముందు శ్రీ అరవిందుల అద్భుతమైన ఆ చిన్న పుస్తకాన్ని తెరచినపుడు నా చూపు శీర్షిక మీద "ది మదర్" మీద పడినపుడు, ఆమె ఒక బాణంలా నాలోనికి చొచ్చుకుపోయింది. సక్రమమైన పద్ధతిలోనేనెపుడు ఈ పుస్తకాన్ని చదువగలుగుతానో నాకు తెలియదు. నేను మొదలుపెట్టనే లేదనుకోవాలి. ఆతని పలుకుల ఆనందం నేను కొనసాగించకుండా నన్ను నివారిస్తోంది.

శనివారం :

నిన్నటి రోజంతా నేను ఇటూఅటూ పరుగులు తీయడంతో గడిచిపోయింది. మాయలో లయించిపోయిన నిజమైన బిడ్డ. సాయంత్రం వేళ నేనొక చైనా దేశస్థుడితో ఉన్నాను. అలసిపోయి ఇంటికి తిరిగిరావడానికి

సిద్ధమౌతున్న సమయంలో బయట ఆమె నాకోసం నిరీక్షిస్తున్నదని హఠాత్తుగా గమనించాను. అలసట మొత్తం ఎగిరిపోయింది. ఆ వయోవృద్ధుడైన చైనీయుని నేను ఆలింగనం చేసుకొన్నాను. బయట ఆమె నాలోనికి ప్రవేశించింది, లేక నేనామెలోనికి ప్రవేశించానో నాకు తెలియలా, రెండు ఘంటల శబ్దాలు కలిసిపోయినట్లనిపించింది.

నేను నడుస్తున్నట్లుగా లేదు, బరువేమీ లేనట్లనిపించింది. ఐంద్రజాలిక సౌందర్యం నా చుట్టూ పరచుకొంది. నేనడుగు పెట్టిన పచ్చగడ్డి - అది ఆమె. దానిపై అడుగుపెట్ట ఇహ సాహసించలేకపోయాను. ప్రతి మంచుబొట్టు ఆమెయే. నా దీపం వెలుగు : ఆమె. తారకలు : ఆమె. అలలు అలలుగా ఆమె నాలోనికి దిగివచ్చింది. నేను తిన్నగా నిలబడలేకపోయాను. ఇపుడు కూడా, పులకింత తరువాత పులకింత నాలోనుంచి సాగిపోతోంది. ఎప్పుడు ఎలా ఇంటికి చేరానో నాకు తెలియలా.

మదర్ నీ బిడ్డలకై దీనినే నీవు సన్నద్ధం చేసి ఉన్నట్లైతే, నా ప్రార్థన ఒక్కటే "ఈ స్వర్గ సంబంధ రొట్టెను ప్రతిరోజూ ప్రసాదించు"

తరువాతి మూడు వారాలు :

మదర్ : బిడ్డా! నీవు నన్ను పిలిచినపుడు నీవనుభూతి చెందేది ఒక చిన్న హర్షాతిరేకమే. నీ ఆధ్యాత్మిక జీవన గమ్యాన్ని చేరానని భావించవద్దు. ముందుకు సాగుతూనే ఉండు. నాలో మునకవెయ్యి. నన్ను నిజంగా సాక్షాత్కరింపజేసుకొనే, ప్రతిచోటా నన్ను చూచే, నేనెల్లపుడూ నీతో మాట్లాడగలుగుతూ ఉండే సమయం వస్తుంది.

బుధవారం 4, ఫిబ్రవరి 1948 :

ఈరోజు నేను పనిచేస్తున్నపుడు, ఎలా జరిగిందో నాకు తెలియకుండానే, ఆమెను పోగొట్టుకున్నాను. అసౌకర్యంగా అన్పించింది. ఆమెను వెదుకడానికి అరణ్యంలోనికి వెళ్ళాను. నాలో తప్ప, చెట్లలో, రాళ్ళలో, ప్రతిచోటా, దాగి ఉన్న ఆమెను దర్శించాను. ఆమె పవిత్రనామాన్ని పలికాను, ఆమె జవాబివ్వలేదు. నాకు విచారం కలిగింది ఎంతో సేపు పిలిచాను. నిరాశ చెంది, వెనుదిరగాలనుకొన్నాను. అకస్మాత్తుగా అపుడు, పరిహసిస్తూ, ఆమె నవ్వింది. "లేగదూడ తన తల్లిని పిలుస్తోంది, అమ్మా! అని, తన వెనుకే ఉ

న్న తన తల్లిని చూడలేదు. ఇంకా నన్ను పిలువలసిన అవసరం నీకున్నదా? నీలో, నీ చుట్టూ అంతటా, నీతోనే నేనుంటున్నాని తెలియదా? నీ కళ్ళు కొంచెం తెరువు! విను! తట్టు. అది నీకోసం తెరచుకొంటుందని క్రీస్తు చెప్పాడు గదా! "తట్టవద్దు, పిలువవద్దు, నీ తల్లి ఇల్లు నీకెప్పుడూ తెరచుకొనే ఉంటుందని నేను చెప్తున్నాను". కాని మదర్ నిన్ను కోల్పోయానని ఎంతో భయపడ్డాను. "ఆ భయం వల్లే, నీలో నేనున్నానని అనుభూతి చెందలేకపోయావు".

ఆమె నిన్ను పొదవుకొన్న రోజు ఎంతో సుఖప్రదమైన రోజు. అత్యంత సంక్లిష్టమైన చర్యయైనా ఆమెనుండి నిన్ను వేరు చేయలేనపుడు, నీ శ్రద్ధ పూర్తిగా ఆమెచే ఆక్రమించబడినపుడు, ఆమెయే నిన్ను నడిపే ఆమెయని, నిజంగా ఎరిగినపుడు, ఆమెకే నీ దేహం విధేయమై ఉన్నదని ఎరిగినపుడు, ఆమెచే నీవు పొదవుకొనబడినపుడు, ఆమెను సదా నీ హృదయంలో నీవు భరిస్తున్నపుడు - ఆమె ప్రేమచే మదర్ నిన్ను తన స్వాధీనం చేసుకొన్నట్లన్నమాట. నీవు చూడు, ఆమెనుగాక మరి దేనినీ నీవు చూడవు, నీవు విను, ఆమెనే నీవు వింటావు, నీవు సంవేదించేది, స్పృశించేది, రుచిచూచేది, పానంచేసేది, పలికేది, భావించేది - ఆమెను మాత్రమే.

పనినాపి వేయవలసి వచ్చినా, నీలోనికి ఆనందం వరదలా వచ్చిపడింది గనుక ప్రతి క్షణం ముందడుగు వేయకుండా ఆగిపోయినా, స్వేచ్ఛగల వాడినైనావనే సిద్ధి ప్రాప్తించినా, వ్యధాభరిత ఈ లోకానికి చెందిన వాడనుకాననే సిద్ధి లభించినా, బుద్ధుని మార్గంపై ఉన్నా తెలిసినా అది మదర్ నీ కృపవల్లే జరుగుతుంది. నీవే రథసారథివి, నీవే మార్గానివి, నీవే గమ్యానివి.

వస్తువుల ఈ అరణ్యంలో, వెలుగును చూడడానికి మేము ఎల్లపుడూ ఒక వృక్ష పై భాగానికి ఎగబ్రాకలేము. కాని అప్పుడప్పుడు, నా మార్గాన్ని ప్రకాశింపజేయ యధార్థ సూర్యుని ఒక కిరణాన్ని పంపించు.

అనేక కారణాల వల్ల, చాలాకాలం నుండి నేనీ నోటుపుస్తకంలో వ్రాయలేదు. ప్రధాన కారణం, నేను ఎంతో ఎంతో అనుభవిస్తున్నాను. అన్నింటికంటె ముందు అసలు నేనెందుకాపానంటే, అదంతా నన్ను గురించేనని, ఎప్పుడూ నేనే కన్పిస్తాననీ, అది మీకు బాధ కలిగించవచ్చుననీ భావించడం చేత. అదీగాక నిన్న రూపొందించినది ఈరోజున మరింత

గొప్ప వెలుగులో చూడడం వల్ల అసత్యమౌతోంది. ఒకసారి చేయడం జరిగితే, సంక్లిష్టతలుగానూ, మరింత ఉపరితల సత్యాలుగా తయారయ్యే లోతైన సత్యాలెప్పుడూ ఉంటునే ఉంటాయి. అందుచేతే నాలో నేననుకొన్నాను. తక్కినదాన్నంతా నిశ్శబ్దంలో సాగిపోనిద్దాం అని. కాని వ్రాయమని మదర్ నన్ను ఆజ్ఞాపిస్తోంది.

నేను మదర్‌ను తెలుసుకొని ఇంకా ఒక నెల కూడా కాలేదు, కాని నాకది నా మొత్తం జీవితకాలమంతాగా అన్పిస్తోంది. ప్రారంభంలోని బ్రహ్మాండ హర్షాతిరేకాలు ఇకనెంత మాత్రం లేవు. కాని నేను పనిచేస్తున్నపుడు గూడా ఆమె నిరంతర సాన్నిధ్యం ఉంటున్నది. నేను విశ్రాంతి తీసుకొంటున్నపుడు ఆమె నాలో ధ్యానిస్తోంది. ఆమె సంకల్పాన్ని నేను నెరవేరుస్తున్నపుడు ఆమె హాయి గొలిపే లాలింపు సదా ఉంటున్నది. ఒక వస్తువులో, లేక ఒక జీవిలో నేనామెను కలుసుకొన్నపుడు అదే విధమైన ప్రగాఢ పులకింత ఇంకా కలుగుతూనే ఉంది. ప్రహర్షం, లేక ఆమె మధుర సాన్నిధ్యపు ఎరుక, వీటిలో ఏది అత్యంత విలువైనదో నేను చెప్పలేకపోతున్నాను.

మదర్ నీకు నా కన్నీళ్ళు అర్పిస్తున్నాను. అవి కావాలనుకోవడం ఒక పొరపాటు, ఎందుకనంటే అవి మాయకు చెందినవి. మదర్, మాయను ఇష్టపడనారంభించాను. ఎందుకనంటే నీ ప్రతి ప్రతిబింబిత రూపాల్నే ప్రతిచోటా తారకలలోనూ, మేఘాలలోనూ, నీటిచల్లదనంలోనూ దర్శిస్తున్నాను. నీకు ఈ ప్రతిబింబిత రూపాన్ని అర్పిస్తున్నాను. దానిని వెనుకకు తీసుకో. దాని కారణంలోనూ, దాని ఫలితంలోనూ అది నీకు మాత్రమే చెందినది. మదర్, నా ఆనందాన్ని నీకు అర్పిస్తున్నాను. నా దేహ ప్రతి జీవకణభాగం పంచుకున్న ఆనందం ఇది.

నిర్లక్ష్యం చేయదగిన ఈ ఆనందాన్ని వెనక్కు తీసుకొని వైరాగ్యాన్ని, సంపూర్ణ, సమగ్ర వైరాగ్యాన్ని నాకు ప్రసాదించు. ఎందుకనంటే అదొక్కటే మన ఐకమత్యాన్ని పరిశుద్ధమూ, శాశ్వతమూ చేస్తుంది.

ఒక పరిశుద్ధ హృదయంలోనికి, ఏ ఒక్క కోరికా లేని ఒక పరిశుద్ధ హృదయంలోనికి, ఏ విచారమూ లేని పరిశుద్ధ హృదయంలోనికి, సమస్త అహంకారమూ లేక ఖాళీయైన హృదయంలోనికి, తనను తాను మరచిపోయిన హృదయంలోనికి, పరిశుద్ధమైన, పరిశుద్ధంగా ప్రతిఫలించే అద్దంలాంటి

హృదయంలోనికి మాత్రమే మదర్ ప్రవేశిస్తుంది. ఈ హృదయాన్ని ఆవాసంగా చేసుకోవాలని మదర్ కోరుకుంటుంది. ఎందుకనంటే దాని ద్వారా ఆమె తన మాయను తన క్రీడను గమనిస్తుంటుంది. తన గులాబీల అందాన్ని ఆమె అచట చూడగలదు, తన జీవుల సంగీతాన్ని వింటుంది, దివ్యప్రేమ ప్రభావాన్ని సంవేదిస్తుంది.

ఇకనేమాత్రం ఏకాకిగా ఉండకుండేందుకు, మనుషులలో అత్యంత ఒంటరిగా తయారై ఉండాలి. అత్యంత వైభవోపేతమైన రాజ్యంలో నివసించేందుకు, ఇచట అతనికేమీ ఉండకూడదు. ఎంత సంతోషంతో నా రాజ్యం ఈ భువి కాదు అని క్రీస్తు చెప్పాడు! ఆ విషయాన్నతడు కొంత విచారంతో చెప్పి ఉంటాడని ఊహిస్తున్నాను. ఈ కన్నీళ్ళ లోయనుండి బయటపడడానికెంత తొందరపడ్డాడో మరి! సమస్త చిన్న చిన్న నిత్యకృత్యాల మధ్య, ప్రకాశవంతమైన ముత్యపుచిప్పలలో ఉన్నదానిని వేరుచేయడం, కాఫీ గింజల పొట్టు తీయడం, నా సమయం ఎంత విలువైనదో తెలియని పర్యాటకులను ఆదరించడం - కాలం అంటే డబ్బు అని లోకజ్ఞానం లేని వాళ్ళను స్వీకరించడం అనే పనుల వల్ల నా కంటూ ఒక్క క్షణం కూడా ఉండేది కాదు. సోలార్‌డిస్క్ మీద నా బొటనవ్రేలంత వెడల్పు పచ్చమణి కన్న విలువైనది. నాకు రాజ్యాలు, సామ్రాజ్యాలు, ప్రపంచాలు, కొంగ్రొత్త విశ్వాలు ఉన్నాయి పరిశోధించడానికి. మాయ తెరను దించుతుంది. ఒక అమెరికన్ సైకిలుకు, ఒక ఫ్రెంచి గొలుసును అమర్చమని అడుగుతుంది అది. నేను మునక వేయడానికి సిద్ధపడుతున్నప్పుడు ఆనంద పులకింతలు నా ద్వారా తప్పక జరుగుతుందనే ఆశవైపు సాగిపోతాయి. ఇంతలో రెండు మాటలతో తన క్రొత్త కెమెరా మహత్యాలను గూర్చి వినమని వివరించడానికి నా పొరుగు చైనా వాసి వస్తాడు.

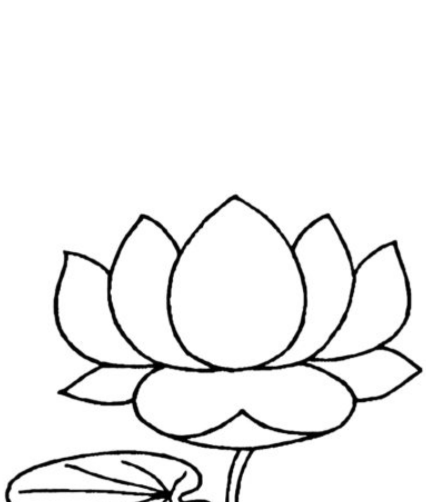
అసహనం చెంది మదర్ నన్ను పిలుస్తుంది. నేను వెళ్ళిపోతాను - నాకు తెలియదు అలా ఎంతసేపుంటానో - ఒక క్షణమా? అనంతకాలమా? నేను తిరిగి వెనుకకు వచ్చి చూస్తే నా ప్రక్క మా అమ్మాయి కన్పిస్తుంది ఇలా అడుగుతూ, "పాపా బట్టలుతికే మెషిన్ను సిద్ధం చేయాలి. ఏం జరిగింది? నీవేడుస్తున్నావెందుకు?" "లేదమ్మా అంతా బాగానే ఉంది. అవి ఆనందభాష్పాలు. రా వెళ్దాం. ఆ మెషిన్ను సిద్ధం చేద్దాం" ఆమె నా కన్నీళ్ళలో

ప్రతిబింబిస్తున్నది గనుక మాయ సైతం అద్భుతమైనదని అన్పించింది.

మేధానందకు "ది మదర్" పుస్తకాన్నిచ్చిన స్నేహితునకు వ్రాసిన లేఖ :

ప్రియమిత్రమా! నీకు నా ఋణాన్ని తీర్చుకోలేను గనుక నా జీవితమంతా నీకు కృతజ్ఞుడనై ఉంటాను. నేనో పనిముట్టునే అని నీవు సమాధానం చెప్తావని నాకు తెలుసు. కాని నీవు ఎంతో పరిపూర్ణమైన పరికరానివి. ఆమెనుండి బాగా ఊటలూరుతూ ప్రవహించే ప్రేమ, అధికంగా ప్రవహించి, నిన్ను జ్ఞానం వైపు నడపడంలో సహాయపడ్తే, అది నాకు సంతోషాన్ని కలిగిస్తుంది. నేననుభవిస్తున్న అవిచ్ఛిన్న సుఖం, ఈ జీవితంలో నా అర్హతకు సంబంధించినది కాదు అనేది తథ్యం, ఒక అత్యంత సూక్ష్మరీతిలో అనేక జన్మలకు సంబంధించినదైనప్పటికీ, తక్కినదంతా పూర్తిగా ఆమె కృపకే చెందుతుంది. ఈ కృప అపారం, దైవానికి ఒక మనిషి ఇవ్వగలిగినదానంతటితో పోలిస్తే, భేదం ఎంతో, ఎంతో, అప్పుడు సకల విశ్వంతోనూ, దాని నక్షత్రమండలాలతోనూ పోటీపడిన మానవ గొప్పదనం అదృశ్యమైపోతుంది.

శ్రీ మీరా ట్రస్టు, పాండిచేరి సౌజన్యంతో...

Vol. 52, No. 3
March 2022

Date of Publication
1st March 2022

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Realisation
The goal of our efforts.
(Significance and explanation of the flower giver by the Mother)
Botanical name: Delonix regia

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001